

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aderarea României la Convenția privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența, semnată în anul 1972 și revizuită în anul 1992****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Art. 1. — România aderă la Convenția privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența, semnată în anul 1972, revizuită în anul 1992 și intrată în vigoare în luna mai 2007.

Art. 2. — Modalitățile concrete de punere în aplicare a Convenției privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența vor fi stabilite prin acte normative ulterioare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 14 aprilie 2009.
Nr. 110.

CONVENȚIE**privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența*)**

— text revizuit prin Convenția din 1992 —

Maiestatea Sa Regele belgienilor,
Maiestatea Sa Regina Danemarcei,
Președintele Republicii Federale Germania,
Președintele Republicii Elene,
Maiestatea Sa Regele Spaniei,
Președintele Republicii Franceze,
Președintele Irlandei,
Președintele Republicii Italiene,
Alteța Sa Marele Duce de Luxemburg,
Maiestatea Sa Regina Olandei,
Președintele Republicii Portugheze,
Maiestatea Sa Regina Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord,
considerând că experiența dobândită și perspectivele viitoare necesită o adaptare a structurilor administrative și academice ale Institutului Universitar European,
au decis să revizuiască anumite prevederi ale Convenției privind înființarea Institutului Universitar European, în acest scop desemnându-și plenipotențiarii:

Maiestatea Sa Regele belgienilor:

DI Andre Onkelinx,

ambasador al Regatului Belgiei la Roma;

Maiestatea Sa Regina Danemarcei:

Dna Ellen Hansen,

reprezentantul Guvernului în cadrul Consiliului Superior al Institutului Universitar European;

Președintele Republicii Federale Germania:

DI Konrad Seitz,

ambasador al Republicii Federale Germania la Roma;

Președintele Republicii Elene:

DI George Contogiorgis,

reprezentantul Guvernului în cadrul Consiliului Superior al Institutului Universitar European;

Maiestatea Sa Regele Spaniei:

DI Delfin Colome,

director general pentru relații culturale și științifice;

Președintele Republicii Franceze:

DI Andre Baeyens,

delegat al directorului general pentru relații culturale, științifice și tehnice;

*) Traducere.

Președintele Irlandei:

DI Sean Nolan,
reprezentantul Guvernului în cadrul Consiliului Superior al Institutului Universitar European;
Președintele Republicii Italiene:

DI Bruno Bottai,
secretar general al Ministerului Afacerilor Externe;

Alteța Sa Marele Duce de Luxemburg:

DI Nit Mosar,
ambasador al Marelui Regat de Luxemburg la Roma;

Maiestatea Sa Regina Olandei:

DI W.L.C.H.M. Van Den Berg,
reprezentantul Guvernului în cadrul Consiliului Superior al Institutului Universitar European;

Președintele Republicii Portugheze:

DI Armando Marques Guedes,
reprezentantul Guvernului în cadrul Consiliului Superior al Institutului Universitar European;

Maiestatea Sa Regina Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord:

DI David Hugh Colvin,
ministru al Ambasadei Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord,
care, după ce au făcut schimb de depline puteri, găsite în bună și convenită formă,
au hotărât următoarele:

CAPITOLUL I

Principiile care guvernează înființarea Institutului

ARTICOLUL 1

Prin această convenție, statele membre ale Comunităților Europene (denumite în continuare *state contractante*) înființează împreună Institutul Universitar European (denumit în continuare *Institutul*). Acesta are personalitate juridică.

Sediul Institutului se află în Florența.

ARTICOLUL 2

1. Scopul Institutului este de a contribui, prin activitățile sale în domeniul învățământului superior și cercetării, la dezvoltarea patrimoniului cultural și științific al Europei, ca întreg și în fiecare dintre elementele componente. Activitatea sa va acoperi evenimente importante și instituțiile care caracterizează istoria și dezvoltarea Europei. Vor fi luate în considerare și relațiile stabilite cu alte culturi din afara Europei.

Scopul va fi realizat prin activități de predare și cercetare la cel mai înalt nivel academic.

2. Institutul trebuie, de asemenea, să fie un forum pentru schimburi și discuții despre ideile și experiențele care fac obiectul domeniilor de studiu și cercetare.

ARTICOLUL 3

1. Statele contractante vor lua toate măsurile necesare pentru facilitarea realizării scopului Institutului, cu respectarea libertății de cercetare și predare.

2. Statele contractante încurajează extinderea influenței Institutului în lumea științifică și academică. Astfel, ele asistă Institutul în stabilirea de parteneriate cu universitățile și instituțiile științifice naționale și cu organisme europene și internaționale care activează în domeniul educației, culturii și cercetării.

3. În acest cadru, Institutul cooperează cu universități și cu organisme naționale și internaționale de învățământ sau de cercetare. Institutul poate încheia acorduri cu statele și organisme internaționale.

ARTICOLUL 4

Institutul și personalul acestuia beneficiază de acele privilegii și imunități care sunt necesare pentru realizarea sarcinilor care le revin, în condițiile stipulate în protocolul anexat la această convenție, care face parte integrantă din aceasta.

Institutul va încheia un acord de sediu cu Guvernul italian, care trebuie aprobat în unanimitate de către Consiliul superior.

CAPITOLUL II

Prevederi administrative

ARTICOLUL 5

Din punct de vedere administrativ, autoritățile Institutului Universitar European sunt:

- a) Consiliul superior,
- b) președintele Institutului;
- c) Consiliul academic.

ARTICOLUL 6

1. Consiliul superior este format din reprezentanți ai guvernelor statelor contractante; fiecare Guvern va avea un vot și va delega 2 reprezentanți în cadrul Consiliului.

Consiliul Superior se reunește cel puțin o dată pe an la Florența.

2. Președinția Consiliului superior este deținută pentru un mandat de un an de către un reprezentant al fiecăruia dintre statele contractante, pe rând.

3. Președintele Institutului, secretarul Institutului și un reprezentant al Comunităților Europene iau parte la reuniunile Consiliului superior, dar nu au drept de vot.

4. Consiliul superior este responsabil pentru principalele direcții de acțiune ale Institutului; conduce activitățile și supervizează dezvoltarea acestuia. Consiliul facilitează relațiile dintre guverne și Institut.

Consiliul superior ia deciziile necesare pentru realizarea sarcinilor care îi revin în conformitate cu paragrafele 5 și 6.

5. În unanimitate, Consiliul superior trebuie:

- a) să stabilească regulamentul privind activitatea Institutului și regulamentul financiar prevăzute la art. 26;
- b) să adopte procedura de selecție a limbilor de lucru în conformitate cu art. 27;
- c) să stabilească regulamentele interne pentru personalul Institutului. Aceste regulamente stipulează procedura de soluționare a disputelor dintre Institut și categoriile de persoane care sunt prevăzute de către regulamente;
- d) să creeze posturile permanente pentru profesorii care activează în cadrul Institutului;

e) să invite, pe baza unor condiții pe care le stabilește, persoanele menționate la art. 9 paragraful 3 care să facă parte din Consiliul academic;

f) să încheie acordul de sediu dintre Institut și Guvernul italian și orice alt instrument prevăzut la art. 3 paragraful 3;

g) să numească primul președinte și primul secretar ai Institutului;

h) să permită, dacă este necesar, derogări de la art. 8 paragraful 3;

i) să modifice departamentele menționate la art. 11 sau să creeze noi departamente;

j) să acorde aprobarea prevăzută la art. 33;

k) să ia măsurile necesare prevăzute la art. 34.

6. Prin majoritate calificată, Consiliul superior trebuie să ia decizii, altele decât cele prevăzute la paragraful 5, în special referitoare la:

a) numirea președintelui și a secretarului Institutului;

b) aprobarea bugetului Institutului și acordarea de puteri președintelui în ceea ce privește implementarea bugetului;

c) aprobarea, pe baza propunerii Consiliului academic, a politicii generale de predare;

d) adoptarea propriilor reguli de procedură.

7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Austria	4
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 62 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 10 guverne.

8. Abținerile nu vor împiedica adoptarea de către Consiliul Superior a acelor decizii care necesită unanimitate.

ARTICOLUL 7

1. Președintele conduce Institutul. El realizează sau supraveghează elaborarea actelor și adoptarea deciziilor care decurg din această convenție și ia acele măsuri administrative care nu intră în competența niciunei alte autorități a Institutului.

2. Președintele este responsabil pentru administrarea Institutului și îl reprezintă în fața legii.

Pregătește proiectul anual de buget și proiectul previziunilor financiare pe o perioadă de 3 ani, înaintându-le Consiliului superior, după consultarea Consiliului academic.

Numește șefii departamentelor și membrii corpului profesoral nominalizați de Consiliul academic, în conformitate cu art. 9 paragraful 5 lit. d).

Numește membrii personalului administrativ al Institutului.

3. Președintele Institutului este ales de către Consiliul superior dintr-o listă de 3 candidați propuși de Consiliul academic.

Mandatul său este de 3 ani și poate fi reînnoit o singură dată.

ARTICOLUL 8

1. Președintele Institutului este asistat de un secretar în exercitarea atribuțiilor organizatorice și administrative.

2. Mandatul său și durata pe care este numit sunt reglementate prin regulamentele stabilite la art. 6 paragraful 5 lit. a).

3. Secretarul și președintele Institutului nu pot avea aceeași naționalitate decât dacă acest lucru este aprobat în unanimitate de către Consiliul superior.

ARTICOLUL 9

1. Consiliul academic are puteri generale în ceea ce privește cercetarea și predarea, fără a aduce atingere prevederilor care guvernează celelalte autorități ale Institutului.

Consiliul academic este prezidat de către președintele Institutului.

2. Consiliul academic este compus din următorii membri:

a) președintele Institutului;

b) secretarul Institutului, care ia parte la lucrări, dar nu are drept de vot;

c) șefii departamentelor;

d) o parte sau toți profesorii Institutului;

e) reprezentanți ai celorlalți membri ai corpului profesoral;

f) reprezentanți ai cercetătorilor.

3. Consiliul superior poate, conform condițiilor pe care le stabilește, să invite persoane care au anumite calificări, care sunt cetățeni ai statelor membre și care reprezintă diferite aspecte ale vieții economice, sociale și culturale, să ia parte la activitățile Consiliului academic.

4. Regulile stabilite la art. 6 paragraful 5 stabilesc:

a) numărul de membri ai Consiliului academic care reprezintă categoriile de persoane indicate la paragraful 2 lit. d), e) și f), procedura de numire și durata mandatului acestora;

b) regulile pentru votul majoritar în Consiliul academic.

5. Consiliul academic:

a) elaborează programele de studii și de cercetare;

b) participă la pregătirea proiectului anual de buget și a proiectului estimărilor financiare pe o perioadă de 3 ani;

c) implementează acele măsuri pentru activitățile de cercetare și predare care nu fac obiectul unor atribuții ale altor autorități ale Institutului;

d) se reunește într-o sesiune restrânsă, la care participă doar membrii corpului profesoral care au cel puțin un statut egal cu cel al persoanelor luate în discuție, pentru nominalizarea șefilor de departament, a profesorilor și a altor categorii care să facă parte din corpul profesoral;

e) determină condițiile pentru acordarea diplomelor și a certificatelor la care se face referire la art. 14;

f) întocmește lista membrilor Comisiei de admitere și ai Comisiei de absolvire;

g) analizează proiectul de raport al activităților pregătit de președintele Institutului și trimis Consiliului superior.

6. Consiliul academic poate, din proprie inițiativă, să trimită Consiliului superior propuneri care fac obiectul atribuțiilor acestuia.

7. Un birou al Consiliului academic, prezidat de către președintele Institutului, asistat de secretar și compus din președintele Institutului și șefii de departamente, realizează anumite activități care îi sunt repartizate de către Consiliul superior. Acest birou elaborează un raport către Consiliul superior asupra modului în care au fost realizate respectivele activități.

CAPITOLUL III

Structura academică**A. Organizarea academică**

ARTICOLUL 10

Institutul este organizat în departamente, care constituie unitățile de cercetare și predare de bază; acestea, la rândul lor, sunt organizate în seminarii.

ARTICOLUL 11

1. De la momentul înființării, Institutul este format din 4 departamente:

- istorie și civilizație;
- economie;
- drept;
- științe politice și sociale.

După consultarea Consiliului academic, Consiliul superior poate, în unanimitate, să micșoreze numărul departamentelor sau să adauge altele la cele deja existente. Consiliul academic poate face propuneri în acest sens.

2. În limitele fondurilor care îi sunt alocate de la buget și ale programelor adoptate de Consiliul academic, fiecare departament beneficiază de un grad înalt de autonomie în realizarea studiilor și a cercetării, fiindu-i alocat personalul necesar pentru activitățile sale.

ARTICOLUL 12

1. Principala activitate de cercetare se realizează în seminarii sau de către echipe de cercetare. Activitatea din cadrul unui seminar poate fi combinată cu cea din alte seminarii în același departament sau în alte departamente.

Organizarea diferitelor seminarii și echipe de cercetare este responsabilitatea șefilor de departament. Activitatea de cercetare se realizează cu colaborarea efectivă a personalului didactic și a cercetătorilor, care elaborează în colaborare metodele și direcțiile de lucru.

2. Activitatea de cercetare realizată în seminarii sau de către echipe de cercetare trebuie definită în limitele programelor de studiu și de cercetare prevăzute la art. 9 paragraful 5 și trebuie să ia în considerare scopul Institutului.

Subiectele proiectelor de cercetare realizate în fiecare seminar și de către fiecare echipă de cercetare trebuie notificate Consiliului academic de către șefii de departament, după ce au obținut aprobarea profesorilor și a asistenților.

3. Institutul poate organiza perioade de practică și colocvii la care să ia parte persoanele care au deja o experiență profesională în disciplinele în care se realizează studiile și cercetarea.

ARTICOLUL 13

1. Institutul trebuie să aibă o bibliotecă și un serviciu de documentare, finanțate din bugetul anual operațional.

2. Republica Italiană întreprinde toate măsurile necesare pentru încheierea tuturor acordurilor necesare pentru a oferi corpului profesoral și cercetătorilor acces la bibliotecile și muzeele din Florența și, în cazul în care este necesar, în alte orașe italiene.

Procedura pentru aplicarea acestei prevederi va fi menționată în acordul de sediu.

ARTICOLUL 14

1. Institutul are dreptul, pentru disciplinele în care se realizează studiile și activitățile de cercetare ale acestuia, de a acorda titlul de doctor al Institutului Universitar European cercetătorilor care au încheiat cel puțin 2 ani de cercetare în cadrul Institutului și au trimis o lucrare originală de cercetare, de

cea mai înaltă calitate, aprobată de Institut și care trebuie publicată în conformitate cu prevederile paragrafului 3.

2. Institutul are dreptul să elibereze cercetătorilor certificate de participare.

3. Condițiile pentru acordarea diplomei și eliberarea certificatului de participare prevăzute de acest articol vor fi reglementate de Consiliul academic; aceste condiții fac obiectul aprobării de către Consiliul superior.

B. Corpul profesoral și cercetătorii

ARTICOLUL 15

1. Corpul profesoral este constituit din șefii departamentelor, profesori, asistenți și alte categorii de personal didactic.

2. Membrii corpului profesoral sunt aleși dintre cetățenii statelor contractante ale căror calificări sunt în măsură să asigure realizarea activităților Institutului la un standard înalt. Institutul poate face apel și la serviciile cetățenilor altor state.

3. Statele contractante, în măsura în care pot realiza acest lucru, trebuie să ia toate măsurile necesare pentru facilitarea mobilității persoanelor angajate ca membri ai corpului profesoral al Institutului.

ARTICOLUL 16

1. Pentru scopul acestei convenții, *cercetătorii* din cadrul Institutului sunt studenți sau doctoranzi care au obținut de la o universitate națională calificările necesare pentru a desfășura sau a continua activitatea de cercetare și care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 27 paragraful 3, fiind admiși la Institut.

2. Admiterea la Institut este deschisă cetățenilor statelor contractante.

Cetățenii altor state pot fi admiși cu respectarea limitelor și condițiilor prevăzute de regulamentele adoptate de Consiliul superior, după consultarea Consiliului academic.

3. Admiterea la Institut este acordată de Comisia de admitere, în conformitate cu prevederile acestei convenții și cu regulamentele adoptate de Consiliul superior. Comisia de admitere trebuie să ia în considerare calificările candidaților și, pe cât posibil, locul de origine al acestora.

Autoritățile competente din statele contractante vor asista Institutul în administrarea procedurii de admitere.

ARTICOLUL 17

1. Fiecare dintre statele contractante trebuie, în limita fondurilor disponibile, să încurajeze acordarea de burse propriilor cetățeni admiși la Institut care fac dovada că au nevoie de bursă și trebuie, în cazul în care este necesar, să ia toate măsurile pentru adaptarea prevederilor de acordare a bursei.

2. Regulamentul financiar poate prevedea crearea unui fond special pentru acordarea anumitor burse. Acest fond, în mod special, poate fi creat din contribuții private.

3. Prevederile anterioare nu trebuie să limiteze cercetătorii Institutului să primească burse acordate de Comunitățile Europene, destinate persoanelor care desfășoară activitate de cercetare legată de construcția europeană.

**CAPITOLUL IV
Prevederi financiare**

ARTICOLUL 18

1. Trebuie să existe un buget operațional pentru fiecare an financiar.

2. Toate veniturile și cheltuielile Institutului trebuie incluse în estimările întocmite pentru fiecare an financiar și trebuie reflectate în buget.

Trebuie să existe un echilibru între veniturile și cheltuielile din buget.

Regulamentele financiare trebuie să menționeze veniturile Institutului.

3. Anul financiar se desfășoară între 1 ianuarie și 31 decembrie.

4. Veniturile și cheltuielile trebuie exprimate în lire italiene.

ARTICOLUL 19

1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,11%
Danemarca	2,09%
Germania	17,89%
Grecia	1,51%
Spania	6,41%
Franța	17,89%
Irlanda	0,53%
Italia	17,89%
Luxemburg	0,16%
Olanda	5,11%
Austria	2,73%
Portugalia	0,76%
Finlanda	1,23%
Suedia	2,80%
Marea Britanie	17,89%

2. De la 1 ianuarie 1978, finanțarea trebuie făcută pe o bază care este determinată în cadrul unui studiu inițiat la 1 ianuarie 1977, în lumina evoluției la nivelul Comunităților Europene și a alternativei finanțării de către Comunitate.

ARTICOLUL 20

1. Cheltuielile prevăzute în buget trebuie autorizate pentru un an financiar, cu excepția cazurilor în care există alte prevederi în regulamentele întocmite în conformitate cu art. 26.

2. În conformitate cu condițiile prevăzute la art. 26, orice sume, altele decât cheltuielile de personal, care nu sunt cheltuite la sfârșitul anului financiar pot fi reportate numai pentru următorul an financiar.

3. Sumele vor fi clasificate în diferite capitole grupând linii de cheltuieli, în conformitate cu scopul sau natura acestora, și subîmpărțite, în cazul în care este necesar, în conformitate cu prevederile financiare.

ARTICOLUL 21

1. Președintele implementează bugetul în conformitate cu regulamentul financiar și în limita sumelor care au fost acordate. El trebuie să raporteze Consiliului superior din punctul de vedere al managementului financiar.

2. Regulamentul financiar poate conține prevederi referitoare la transferul sumelor între capitole.

ARTICOLUL 22

În cazul în care la începutul anului financiar bugetul nu a fost încă votat, poate fi cheltuit lunar o sumă echivalentă cu a 12-a parte din bugetul precedentului an financiar, pentru oricare dintre capitolele bugetare, în conformitate cu regulamentul financiar; această prevedere nu poate să pună însă la dispoziția Institutului o sumă mai mare cu a 12-a parte decât cea prevăzută în bugetul care se află în curs de pregătire.

Cu respectarea condițiilor paragrafului precedent, Consiliul superior, pe baza majorității calificate, poate autoriza o cheltuială reprezentând a 12-a parte.

Statele contractante trebuie să plătească în fiecare lună, în conformitate cu scala prevăzută pentru anul financiar anterior, sumele necesare pentru a asigura aplicarea acestui articol.

ARTICOLUL 23

1. Consiliul superior numește 2 auditori de naționalități diferite pe o perioadă de 3 ani. Mandatul acestora poate fi reînnoit.

Scopul auditului, care trebuie să fie făcut pe baza registrelor contabile și, dacă este necesar, să fie efectuat pe loc, este de a stabili că toate veniturile au fost încasate, că toate cheltuielile suportate sunt legale și că managementul financiar a fost efectuat în mod corespunzător.

Auditorii trebuie să trimită anual un raport Consiliului superior.

Președintele trebuie să ofere toate informațiile cerute de auditori și să le ofere asistență în realizarea activității lor.

2. Regulamentul financiar trebuie să stabilească termenii pe baza cărora președintele are dreptul de implementare a bugetului.

ARTICOLUL 24

1. Președintele elaborează proiectul estimărilor financiare pentru o perioadă de 3 ani și, după consultarea Consiliului academic, îl transmite Consiliului superior pentru analiză și aprobare.

2. Procedura de implementare a paragrafului 1 trebuie prevăzută în regulamentul financiar.

ARTICOLUL 25

1. Republica Italiană oferă în mod gratuit terenul și clădirile din Florența necesare pentru desfășurarea activităților Institutului și va asigura întreținerea acestora.

Republica Italiană, în aceleași condiții, pune la dispoziția corpului profesoral, a cercetătorilor și a personalului administrativ ai Institutului un restaurant echipat corespunzător și un centru social aflate pe domeniul Institutului.

2. Procedura de implementare a paragrafului 1 este prevăzută în acordul de sediu.

ARTICOLUL 26

1. Consiliul superior, acționând în unanimitate, pe baza propunerii președintelui Institutului sau a unuia dintre membrii Consiliului superior, adoptă regulamentul financiar, specificând în particular:

a) procedura pentru întocmirea și implementarea bugetului și pentru auditarea registrelor contabile;

b) procedura de elaborare a estimărilor financiare pentru o perioadă de 3 ani;

c) metodele și procedurile de plată și alocare a contribuțiilor statelor membre;

d) regulamentele și procedura referitoare la responsabilitățile ofițerilor de autorizare și ale ofițerilor contabili.

2. Regulamentele financiare menționate la paragraful 1 pot prevedea și formarea unui comitet bugetar și financiar compus din reprezentanți ai statelor contractante, responsabil pentru pregătirea deliberărilor din Consiliul superior pe probleme bugetare și financiare.

CAPITOLUL V

Alte prevederi

ARTICOLUL 27

1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, portugheza, spaniola și suedeza.

2. Pentru fiecare activitate academică sunt selectate două limbi dintre cele enumerate la paragraful 1, luându-se în considerare cunoștințele lingvistice și preferințele corpului profesoral și ale cercetătorilor.

Procedura de selectare a acestor limbi va fi stabilită în unanimitate de Consiliul superior.

3. Corpul profesoral și cercetătorii trebuie să aibă un nivel corespunzător de cunoaștere a două dintre limbile enumerate în paragraful 1.

Consiliul academic poate permite excepții pentru specialiștii care desfășoară anumite activități în cadrul Institutului.

ARTICOLUL 28

În fiecare dintre statele contractante Institutului trebuie să i se acorde deplinătatea drepturilor pe care le au persoanele juridice conform legislației naționale; în special, Institutul va putea să dobândească bunuri mobile sau imobile, să încheie contracte și să ia parte la acțiuni în instanță. În acest scop, Institutul va fi reprezentat de către președinte.

ARTICOLUL 29

Orice dispută între statele contractante sau între unul ori mai multe state contractante și Institut referitoare la aplicarea sau interpretarea acestei convenții, care nu poate fi soluționată de către Consiliul superior, va fi supusă procedurii de arbitraj.

În acest caz, președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene determină organismul de arbitraj numit să soluționeze disputa.

Statele contractante vor duce la îndeplinire deciziile organismului de arbitraj.

CAPITOLUL VI

Prevederi tranzitorii și finale

ARTICOLUL 30

1. Consiliul superior se va reuni imediat după intrarea în vigoare a acestei convenții.

2. Consiliul superior va încheia acordul de sediu și va organiza celelalte autorități prevăzute de această convenție.

3. Primii 8 membri ai corpului profesoral al Institutului sunt aleși printr-o decizie în unanimitate a unui comitet academic provizoriu, compus din câte 2 reprezentanți ai fiecărui stat contractant, dintre care cel puțin unul trebuie să fie profesor universitar.

La numirea președintelui, a secretarului și a celor 8 membri ai corpului profesoral, măsurile adoptate de Consiliul academic constituie decizii valabile.

ARTICOLUL 31

Primul președinte și primul secretar al Institutului sunt numiți în unanimitate de către Consiliul superior.

ARTICOLUL 32

1. Orice stat membru al Comunităților Europene, în afara statelor contractante, poate adera la această convenție prin depozitarea unui instrument de aderare la Guvernul italian.

2. Aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior, în unanimitate și în acord cu statul care aderă, a convenit asupra modificărilor care vor fi aduse prevederilor acestei convenții, în special art. 6 paragraful 7 și art. 19 paragraful 1.

ARTICOLUL 33

Guvernul oricărui stat contractant, președintele Institutului și Consiliul academic pot trimite Consiliului superior propuneri pentru revizuirea acestei convenții. În cazul în care Consiliul superior aprobă în unanimitate organizarea unei conferințe a reprezentanților statelor contractante, această conferință va fi organizată de către guvernul care deține președinția Consiliului superior.

ARTICOLUL 34

În cazul în care este necesară realizarea unei acțiuni de către una dintre autoritățile Institutului pentru atingerea unuia dintre obiectivele stabilite de către această convenție, iar această convenție nu conferă puterile necesare, Consiliul superior, în unanimitate, trebuie să ia măsurile necesare.

ARTICOLUL 35

1. Această convenție se aplică teritoriilor europene ale statelor contractante, insulelor Azore, Madeira și Canare, Ceuta și Mellila, teritoriilor și departamentelor franceze de peste mări.

2. Prin excepție de la paragraful 1, această convenție nu se aplică teritoriilor suverane din Cipru ale Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord; de asemenea, nu se aplică Insulei Man și Insulei Channel, decât în cazul în care Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord declară în momentul aderării la această convenție sau ulterior că această convenție se aplică unuia sau mai multor astfel de teritorii.

3. Prin excepție de la paragraful 1, această convenție nu se aplică Insulelor Feroe. Guvernul Regatului Danemarcei poate notifica printr-o declarație, până cel târziu la data de 31 decembrie 1975, depozitată la Guvernul Republicii Italiene, care trebuie să trimită o copie certificată fiecăruia dintre statele contractante, faptul că această convenție se aplică și respectivelor insule.

4. Oricare dintre statele contractante, la momentul semnării, acceptării, aprobării sau ratificării acestei convenții, în momentul în care aderă la ea sau ulterior, poate declara, prin notificarea Guvernului Republicii Italiene, că această convenție se aplică unuia sau mai multora dintre teritoriile din afara Europei, pentru care este responsabil în domeniul relațiilor internaționale și care sunt specificate în această declarație.

ARTICOLUL 36

Această convenție trebuie trimisă pentru acceptare, aprobare sau ratificare de către statele contractante, în conformitate cu procedurile constituționale naționale.

Această convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează după primirea de către Guvernul italian a ultimei notificări privind încheierea acestor formalități.

ARTICOLUL 37

Guvernul italian notifică statele contractante în ceea ce privește:

- a) fiecare semnătură;
- b) depozitarea fiecărui instrument de acceptare, aprobare, ratificare sau aderare ori a oricărei declarații prevăzute la art. 35 paragraful 2;
- c) intrarea în vigoare a acestei convenții;
- d) orice amendament adus acestei convenții, în conformitate cu art. 33.

ARTICOLUL 38

Această convenție, elaborată în limbile olandeză, franceză, germană și italiană, toate cele 4 texte fiind autentice, va fi depozitată în arhivele Guvernului italian, care va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

Textele în limbile engleză, daneză și irlandeză ale acestei convenții, care apar în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Regatului Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, sunt autentice în condițiile stabilite în textele originale mai sus menționate, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

Textul în limba greacă al acestei convenții, care apare în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Republicii Elene, este autentic, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

Textul în limba spaniolă al acestei convenții, care apare în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Regatului Spaniei, este autentic, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

Textul în limba portugheză al acestei convenții, care apare în anexa la Decizia Consiliului superior nr. 4/89 din 7 decembrie

1989, care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European ca urmare a aderării Republicii Portugheze, este autentic, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele anterioare, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

Textele în limbile finlandeză și suedeză ale acestei convenții, care apar în anexa la Decizia Consiliului superior nr. 1/97 din 19 iunie 1997, care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European ca urmare a aderării Republicii Finlandeze și Regatului Suediei, sunt autentice, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele anterioare, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.

PROTocol

asupra privilegiilor și imunităților Institutului Universitar European

Statele care sunt parte la Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, semnată la Florența la 19 aprilie 1972 (*Convenția*),

dorind să definească privilegiile și imunitățile necesare pentru asigurarea funcționării în bune condiții a Institutului, au fost de acord asupra următoarelor prevederi:

CAPITOLUL I

Principiile care guvernează Institutul

ARTICOLUL 1

Institutul Universitar European (denumit în continuare *Institutul*) beneficiază de imunitate în exercitarea activităților sale oficiale, cu excepția următoarelor cazuri:

a) cu privire la o acțiune civilă introdusă de o terță parte pentru daune produse de un accident cauzat de un autovehicul aparținând Institutului ori fiind condus în numele acestuia sau cu privire la încălcarea legislației rutiere de către un astfel de autovehicul;

b) cu privire la ducerea la îndeplinire a unei decizii de arbitraj sau judecătorești, conform prevederilor Convenției sau ale acestui protocol;

c) atunci când Consiliul superior, în unanimitate, a ridicat imunitatea pentru un anumit caz.

ARTICOLUL 2

1. Spațiile și clădirile Institutului sunt inviolabile. Această prevedere nu poate împiedica implementarea măsurilor luate conform art. 19 sau autorizate în unanimitate de către Consiliul superior.

2. Institutul nu va permite ca spațiile și clădirile sale să fie folosite ca refugiu de către o persoană care a comis o infracțiune și a fost prinsă în flagrant delict sau pentru care a fost emis un mandat de arestare ori care a fost condamnată sau face obiectul unui ordin de deportare.

3. Arhivele Institutului sunt inviolabile.

ARTICOLUL 3

În afara excepțiilor prevăzute la art. 1 lit. a), b) și c), proprietățile și bunurile Institutului sunt imune în fața oricărei forme de ordin administrativ sau ordin judecătorec provizoriu pentru rechiziție, confiscare, expropriere sau sechestr.

ARTICOLUL 4

1. Cu respectarea prevederilor naționale pentru conservarea patrimoniului artistic și cultural al statelor contractante, bunurile importate sau exportate de către Institut și destinate strict exercitării activităților oficiale sunt exceptate de la plata taxelor și nu li se impune nicio restricție aplicabilă importurilor sau exporturilor.

2. Circulația publicațiilor sau a altor materiale informative trimise de sau către Institut nu va fi restricționată în niciun fel.

3. Pentru comunicările oficiale și transmiterea documentelor sale, Institutul beneficiază pe teritoriul statelor contractante de tratamentul acordat de către respectivul stat organizațiilor internaționale. Corespondența oficială și alte comunicări oficiale ale Institutului nu pot fi supuse cenzurii.

ARTICOLUL 5

1. În vederea îndeplinirii activităților sale oficiale, Institutul, bunurile, veniturile și celelalte proprietăți sunt exceptate de la plata oricărei taxe directe.

2. Când Institutul face achiziții substanțiale care sunt strict necesare pentru exercitarea activităților sale oficiale și al căror preț include taxe indirecte sau taxe de vânzare, statele contractante vor lua toate măsurile necesare, în situațiile când este posibil, pentru remiterea sau returnarea respectivelor taxe.

3. Nu se vor acorda excepții de la plata taxelor și datoriilor plătite pentru servicii de utilitate publică.

ARTICOLUL 6

Institutul poate primi și deține orice tip de fonduri, sume de bani, în numerar sau titluri, în conformitate cu prevederile naționale referitoare la controalele de schimb, putând dispune de acestea în mod liber în vederea exercitării activităților oficiale, și poate deține conturi bancare în orice monedă, cu condiția respectării obligațiilor care îi revin.

CAPITOLUL II

Dispoziții referitoare la reprezentanții statelor contractante, președintele, secretarul, corpul profesoral și alte persoane care au legătură cu Institutul

ARTICOLUL 7

Reprezentanții statelor contractante și consilierii acestora care iau parte la reuniunile Consiliului superior al Institutului au următoarele privilegii, imunități și facilități pe durata efectuării îndatoririlor și în cursul deplasării către și de la locul reuniunii:

a) imunitate de arest sau detenție, bagajele acestora neputând fi reținute decât în cazul în care este comisă o infracțiune;

b) imunitate la procesele juridice, chiar și după terminarea misiunii, referitoare la acțiunile întreprinse în calitate oficială și în limitele funcțiilor lor, inclusiv cuvintele spuse sau scrise;

c) inviolabilitatea hârtiilor și a documentelor oficiale;

d) toate facilitățile administrativ-vamale, în special cele referitoare la călătorie și ședere.

Acest articol este aplicabil și reprezentanților Comunităților Europene care iau parte la reuniunile Consiliului superior.

ARTICOLUL 8

Statele contractante trebuie să ia toate măsurile necesare în măsura puterilor pe care le au, în strânsă cooperare cu Institutul, pentru a asigura toate facilitățile administrative necesare, în special cele referitoare la călătorie, ședere și schimb valutar, persoanelor care lucrează în cadrul Institutului, în special cele la care se face referire la art. 9 paragraful 3 din Convenție.

ARTICOLUL 9

1. Președintele, secretarul și, în condițiile art. 13, corpul profesoral și celelalte categorii de personal ale Institutului beneficiază:

a) de imunitate la procesele juridice, chiar și după terminarea serviciului în cadrul Institutului, referitoare la acțiunile întreprinse în calitate oficială și în limitele funcțiilor lor, inclusiv cuvintele spuse sau scrise; această imunitate nu este aplicabilă în cazul încălcării legislației rutiere de către aceste persoane și nici în cazul daunelor provocate de un autovehicul condus sau aparținând acestor persoane;

b) de dispensă, împreună cu membrii familiei care formează gospodăria, de la restricțiile sau formalitățile de imigrare pentru înregistrarea ca străini, în același mod în care aceasta este acordată personalului organizațiilor internaționale;

c) de aceleași privilegii acordate personalului organizațiilor internaționale, în ceea ce privește moneda sau regulile de schimb;

d) de dreptul de a importa fără taxe mobila, un autovehicul și alte bunuri pentru uzul personal în momentul preluării postului în respectivul stat pentru o perioadă de un an sau mai mult și au dreptul de a reexporta fără taxe mobila, bunurile personale și autovehiculul pentru uzul personal la terminarea perioadei de lucru în respectivul stat, cu respectarea condițiilor și restricțiilor impuse de legislația națională în care este exercitat acest drept.

2. Statele contractante trebuie să ia toate măsurile necesare, în strânsă cooperare cu Institutul, pentru a facilita intrarea, șederea și plecarea persoanelor care au dreptul să beneficieze de prevederile acestui articol.

ARTICOLUL 10

Statele contractante trebuie să ia toate măsurile necesare, în strânsă cooperare cu Institutul, pentru a facilita intrarea, șederea și plecarea cercetătorilor.

ARTICOLUL 11

1. Schema beneficiilor de securitate socială pentru președinte, secretar, corpul profesoral, celelalte categorii de personal și cercetători sunt stabilite în regulamentul de serviciu și în celelalte regulamente.

Dacă nu sunt stabilite prevederi pentru astfel de beneficii, persoanele la care se face referire în subparagrafele anterioare pot opta pentru scheme prevăzute de legislația statului în care își are sediul Institutul sau prevăzute de legislația statului contractant unde și-au desfășurat ultima oară activitatea sau de cea a statului contractant ai cărui cetățeni sunt.

Această opțiune poate fi exercitată o singură dată și va intra în vigoare la data angajării la Institut.

2. Membrii corpului profesoral și cercetătorii care sunt cetățeni ai altor state decât cele contractante vor fi acoperiți de prevederile corespunzătoare din regulamentul de serviciu sau alte regulamente.

ARTICOLUL 12

1. Președintele, secretarul, corpul profesoral și celelalte categorii de personal sunt răspunzători pentru plata taxelor derivate din drepturile salariale, veniturilor și profiturilor de la Institut, în conformitate cu condițiile și procedurile stabilite de Consiliul superior, timp de un an de la intrarea în vigoare a acestei convenții. De la data la care se aplică această taxă, salariile și celelalte venituri sunt exceptate de la plata taxelor naționale; statele contractante trebuie să ia însă în calcul aceste salarii și venituri cu scopul de a stabili nivelul de taxare aplicat venitului din alte surse.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică pensiilor și anuităților plătite de către Institut foștilor președinți și secretari sau foștilor membri ai corpului profesoral ori altor categorii de personal.

3. În aplicarea taxelor pe venit, taxei de solidaritate și a taxei de succesiune și în aplicarea convențiilor asupra evitării dublei taxări încheiate între statele contractante, președintele, secretarul, corpul profesoral și celelalte categorii de personal al Institutului care, numai în vederea realizării îndatoririlor care le revin în serviciul Institutului, își stabilesc reședința pe teritoriul unui stat contractant, altul decât țara lor de domiciliu, în scopul legat de plata impozitelor, în momentul preluării postului la Institut, se consideră atât în țara de reședință din acel moment, cât și în țara de domiciliu în scopul legat de plata impozitelor, că și-au menținut domiciliul în aceasta din urmă, în cazul în care este un stat contractant. Această prevedere se aplică și soțului/soției, cu excepția cazului în care este angajat/ă într-o activitate lucrativă, și copiilor aflați în întreținerea persoanelor la care se face referire în acest articol.

ARTICOLUL 13

Consiliul superior va determina, în unanimitate, categoriile de persoane din rândul personalului cărora li se aplică (în parte sau în întregime) prevederile art. 9, 10, 11 și 12.

**CAPITOLUL III
Prevederi generale**

ARTICOLUL 14

1. Privilegiile, imunitățile și facilitățile prevăzute de acest protocol sunt acordate exclusiv pentru scopul statelor contractante sau al Institutului și nu pentru avantajele personale ale beneficiarilor.

2. Autoritățile competente nu au numai dreptul, dar și obligația de a ridica imunitatea, atunci când aceasta împiedică cursul justiției și când este posibil să se ridice imunitatea fără să pericliteze scopurile pentru care a fost acordată.

3. Autoritățile competente la care se face referire în paragraful 2 sunt:

- statele contractante, pentru reprezentanții lor la reuniunile Consiliului superior al Institutului;
- instituțiile Comunităților Europene, pentru reprezentanții Comunităților Europene care iau parte la reuniunile Consiliului superior al Institutului;
- Consiliul superior al Institutului, pentru președinte și secretar;
- președintele Institutului, pentru membrii corpului profesoral și alte categorii de personal ale Institutului.

ARTICOLUL 15

Acest protocol nu împiedică în niciun fel dreptul statelor contractante de a lua toate măsurile preventive necesare în interesul securității naționale.

ARTICOLUL 16

Niciunul dintre statele contractante nu este obligat să acorde privilegiile și imunitățile la care se face referire la art. 7, art. 9 lit. c) și d) și la art. 10 propriilor cetățeni sau rezidenților permanenți.

ARTICOLUL 17

Pentru scopul acestui protocol, activitățile oficiale ale Institutului includ funcționarea sa administrativă și activitățile de cercetare și predare pentru realizarea obiectivelor stabilite de Convenție.

ARTICOLUL 18

Fără a încălca prevederile art. 9 paragraful 1, nu va fi acordată nicio scutire pentru bunurile destinate uzului propriu al

personalului Institutului. Bunurile importate sau achiziționate pe baza prevederilor acestui protocol nu pot fi vândute, cedate sau închiriate, cu excepția cazurilor prevăzute de guvernele statelor care acordă scutirile.

ARTICOLUL 19

1. Prevederile acestui protocol vor fi aplicate în spiritul strânsei cooperări de către președintele Institutului și autoritățile competente ale statelor contractante, pentru a facilita, respectând în același timp independența Institutului, buna administrare a chestiunilor juridice, aplicarea regulamentelor privind legislația socială, de siguranță sau sănătate publică și a preveni orice abuz de privilegii, imunități și facilități oferite de acest protocol. Procedura pentru cooperarea menționată în acest paragraf poate fi specificată în acordurile suplimentare la care se face referire la art. 20.

2. Numele, poziția și adresele persoanelor care beneficiază de prevederile art. 9, 10, 11 și 12 și aspectele legate de organizare trebuie comunicate la anumite intervale de timp guvernelor statelor contractante.

ARTICOLUL 20

Pot fi încheiate acorduri suplimentare între Institut și unul sau mai multe state contractante în scopul implementării și aplicării acestui protocol. Consiliul superior, în unanimitate, ia deciziile necesare aplicării acestui articol.

ARTICOLUL 21

Prevederile art. 29 din Convenție se aplică în cazul disputelor referitoare la acest protocol.

ACTUL FINAL

Plenipotențiarilor înaltelor părți contractante, reuniți la Florența la data de 19 aprilie 1972 pentru semnarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European, au adoptat următoarele texte:

- Convenția privind înființarea Institutului Universitar European;
- Protocolul asupra privilegiilor și imunităților Institutului Universitar European.

La momentul semnării acestor texte, plenipotențiarilor:

- au adoptat declarațiile din anexa nr. I și;
- au luat notă de declarațiile Guvernului Republicii Federale Germania din anexa nr. II.

ANEXA Nr. I

I. Declarații referitoare la anumite prevederi ale Convenției privind înființarea Institutului Universitar European (Convenția)

Articolul 6

Paragraful 1

a) Regulile de procedură ale Consiliului superior vor determina condițiile în care reprezentanții guvernelor pot solicita asistență din partea experților.

b) Regulile de procedură prevăd reunirea Consiliului superior de câte ori este necesar și în alte locuri de pe teritoriile statelor contractante în afară de Florența.

c) Consiliul superior va lua măsurile necesare privind publicațiile oficiale; în acest scop poate folosi serviciile Biroului pentru publicațiile oficiale ale Comunităților Europene.

Paragraful 5 lit. c)

Prevederile art. 6 paragraful 5 nu împiedică Consiliul superior să desemneze Curtea de Justiție a Comunităților Europene, după consultarea președintelui Curții, ca organism de soluționare a disputelor dintre Institutul Universitar European (Institutul) și personalul acestuia.

Articolul 10

Desfășurarea activității de cercetare în cadrul unui anumit departament înseamnă doar faptul că respectivul departament este primordial pentru cercetare. Acest lucru nu exclude solicitarea serviciilor altor departamente, asigurându-se astfel că toate activitățile științifice au caracterul interdisciplinar necesar.

Articolul 12

a) Seminarile și echipele de cercetare sunt constituite atât timp cât este necesar pentru studierea subiectului ales sau pentru finalizarea unui anumit proiect de cercetare.

b) Referitor la metodele de lucru, predarea în cadrul Institutului trebuie să se axeze în principal pe participarea la activitatea de cercetare. Timpul alocat unei astfel de cercetări poate varia, însă pentru obținerea unei diplome sunt necesari cel puțin 2 ani de activitate și predarea unei lucrări originale de cercetare, conform condițiilor prevăzute în art. 14 din Convenție.

Articolul 14

a) Diplomele la care se face referire la art. 14 paragraful 1 pot fi, de exemplu:

- „Doctor în drept al Institutului Universitar European din Florența”;

— „Doctor în științe politice al Institutului Universitar European din Florența”.

b) Chestiunea statutului comparativ al doctoratului din cadrul Institutului va fi studiată cât mai curând posibil; Consiliul superior poate, în cazul în care este necesar, să facă recomandări guvernelor statelor contractante asupra acestei chestiuni.

c) Scopul publicării unei lucrări de cercetare este acela de a o pune la dispoziția tuturor celor interesați. Prevederile adoptate pentru implementarea art. 14 paragraful 3 vor stipula faptul că publicarea se poate face nu numai într-o revistă, carte sau broșură, dar și în alte forme disponibile (de exemplu, microfilm).

Articolul 15

Paragraful 1

Numirea profesorilor Institutului cu contract permanent se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea prelungirii.

Paragraful 3

Acesta se referă în principal la păstrarea drepturilor câștigate în baza dispozițiilor naționale și, acolo unde este cazul, la câștigarea acestor drepturi, precum și la posibilitatea revenirii la o instituție din țara de origine, în special în cazurile în care șederea la Institut este pe o perioadă scurtă.

Articolul 16

Paragraful 1

Luând în considerare nivelul academic și cerințele de organizare a activității, numărul cercetătorilor va fi, cel puțin la început, cuprins între 250 și 600.

Paragraful 3

a) Prevederile referitoare la admiterea studenților și a cercetătorilor trebuie să stipuleze nivelul de studii pe care aceștia să îl fi obținut deja și atestatul de cunoaștere a limbilor oficiale ale Institutului care le sunt necesare.

b) Formularea „să ia în considerare [...], pe cât posibil, locul de origine al acestora” trebuie interpretată în sensul în care calificările academice reprezintă principalul criteriu pe care Comisia de admitere îl ia în considerare, în același timp trebuind să mențină o reprezentare egală a diferitelor naționalități în rândul cercetătorilor.

Articolul 17

Este recomandabil ca reprezentanții statelor contractante în Consiliul superior să se consulte pentru ca nivelul granturilor și procedurile de acordare să fie comparabile în toate statele.

Articolul 25

a) Costul pentru echiparea clădirilor nou-construite sau extinse care sunt puse la dispoziția Institutului de către Guvernul italian trebuie să fie suportate de acest guvern.

b) Mobila și echipamentul necesar activității de predare reprezintă un tip de investiție care poate să nu fie inclusă în liniile bugetare curente, fiind legate de funcționarea Institutului; de obicei există prevederi pentru introducerea unor astfel de linii bugetare în bugetul anual.

Cheltuielile pentru echipamentul suplimentar vor fi incluse în bugetul Institutului și vor fi finanțate conform regulamentelor obișnuite pentru finanțarea cheltuielilor Institutului.

Articolul 26

Regulamentele financiare vor stipula faptul că în cazul în care statele contractante plătesc contribuțiile în moneda națională:

— sumele rămase disponibile vor fi depozitate de către trezoreriile statelor contractante sau de către organismele desemnate de către aceste state;

— pe durata depozitului, fondurile vor avea valoarea corespunzătoare parității din ziua deschiderii depozitului, moneda de referință fiind cea în care este exprimat bugetul Institutului.

Articolul 29

Paragraful al doilea

Articolul 29 din Convenție nu exclude desemnarea Curții de Justiție a Comunităților Europene ca organism de arbitraj de către președintele acestei curți.

Articolul 30

Un comitet pregătit format din reprezentanți ai guvernelor statelor contractante și un reprezentant al Comisiei Europene (fără drept de vot) se va reuni după semnarea Convenției. Acesta va întreprinde activitățile necesare de pregătire, în special elaborarea proiectului pentru acordul de sediu, astfel încât Institutul să poată fi înființat cât mai curând posibil după intrarea în vigoare a Convenției.

II. Alte declarații

A. Finanțarea și structura Institutului

a) Președintele primește salariul și sporurile unui profesor plus un spor administrativ (aproximativ 20% din salariu) pe durata mandatului său.

b) Salariul secretarului trebuie să fie mai mic decât cel al președintelui și poate fi echivalent cu salariul unui profesor.

c) Cercetările realizate de către Institut trebuie publicate, iar după al doilea sau al treilea an de funcționare trebuie să existe o linie bugetară specială în acest sens.

B. Cazarea cercetătorilor

Guvernul Republicii Italiene oferă cazare cercetătorilor, percepând o chirie rezonabilă.

Orice măsuri luate în acest sens nu pot fi finanțate din bugetul Institutului.

C. Posibila aderare a statelor care nu sunt membre ale Comunităților Europene

După o perioadă de 4 ani de la intrarea în vigoare a Convenției, Consiliul superior, după consultarea Consiliului academic, va trimite un raport statelor contractante privind posibila includere în Convenție a unei clauze care să permită statelor care nu sunt membre ale Comunităților Europene să adere la Convenție.

D. Reexaminarea denunțării

Chestiunea denunțării Convenției va fi reexaminată la momentul raportului la care se face referire la lit. C.

E. Colegiul Europei de la Bruges

Statele contractante iau notă de următoarea declarație făcută la reuniunea Consiliului și la Conferința Miniștrilor Educației din Statele Membre la 16 noiembrie 1971:

„Autoritățile academice ale institutelor din Florența și Bruges trebuie să coopereze pentru organizarea și realizarea în cele mai bune condiții a propriilor programe de studiu pentru activitățile paralele sau convergente.”

ANEXA Nr. II

Declarații ale Guvernului Republicii Federale Germania

Guvernul Republicii Federale Germania își rezervă dreptul de a declara, la depozitarea instrumentului de ratificare a Convenției privind înființarea Institutului Universitar European, că această convenție se va aplica în mod egal și Landului Berlin.

Referitor la definiția expresiei „național”, Guvernul Republicii Federale Germania se referă la declarația făcută la 25 martie 1957 în momentul semnării tratatelor de înființare a Comunității Economice Europene și Comunității Europene a Energiei Atomice.

DECIZIA

**Consiliului Superior al Institutului Universitar European
din 20 martie 1975 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European
după aderarea noilor state membre**

Consiliul superior,
având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2,
ținând cont de faptul că Regatul Danemarcei, Irlanda și, respectiv, Regatul Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord au depozitat instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene conform art. 32 paragraful 1 din Convenție,
ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție,
ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință,
acționând în acord cu reprezentanții Regatului Danemarcei, Irlandei și ai Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Se fac următoarele amendamente la Convenție:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Franța	10
Germania	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 41 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 6 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	6,04%
Danemarca	2,47%
Franța	21,16%
Germania	21,16%
Irlanda	0,62%
Italia	21,16%
Luxemburg	0,19%
Olanda	6,04%
Marea Britanie	21,16%

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, franceza, germana și italiana.”

4. Textul articolului 35 este înlocuit cu următorul text:

a) Sunt adăugate următoarele paragrafe:

„2. Prin excepție de la paragraful 1, această convenție nu se aplică teritoriilor suverane din Cipru ale Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord; de asemenea, nu se aplică Insulei

Încheiată la Florența la 20 martie 1975.

Channel și Insulei Man, decât în cazul în care Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord declară la momentul aderării la această convenție sau ulterior că această convenție se aplică unuia sau mai multor astfel de teritorii.

3. Prin excepție de la paragraful 1, această convenție nu se aplică Insulelor Feroe. Guvernul Regatului Danemarcei poate notifica printr-o declarație depozitată la Guvernul Republicii Italiene, până cel târziu la data de 31 decembrie 1975, care trebuie să trimită o copie certificată fiecăruia dintre statele contractante, faptul că această convenție se aplică și acestor insule.”

b) Fostul paragraf 2 devine paragraful 4.

5. Următorul text se adaugă la articolul 38:

„Textele în limbile engleză, daneză și irlandeză ale acestei convenții, care apar în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Regatului Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord, sunt autentice în condițiile stabilite în textele originale mai sus menționate, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.”

ARTICOLUL 2

Aderarea Regatului Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord intră în vigoare la data semnării acestei decizii.

De la această dată, textele Convenției în limbile daneză, engleză și irlandeză anexate la această decizie trebuie să fie autentice, ca și cele în limbile olandeză, franceză, germană și italiană.

ARTICOLUL 3

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, irlandeză și italiană, toate cele 7 texte fiind autentice.

ARTICOLUL 4

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante și ale statelor care au depozitat instrumentul de aderare, conform articolului 32 din Convenție.

Pentru Consiliul superior,
M. Deloz,
președinte

DECIZIA**Consiliul superior al Institutului Universitar European nr. 5/86 din 21 noiembrie 1986 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Elene**

Consiliul superior,
având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată ultima oară prin Decizia Consiliului Superior din 20 martie 1975, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2, ținând cont de faptul că Republica Elenă a depozitat instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene conform art. 32 paragraful 1 din Convenție, ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție, ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință, acționând în acord cu reprezentanții Republicii Elene, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Având efect de la data acestei decizii, se fac următoarele amendamente la Convenția amendată prin Decizia Consiliului superior din 20 martie 1975 după aderarea Regatului Danemarcei, Irlandei și Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Franța	10
Germania	10
Grecia	5
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 45 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 6 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,93%
Danemarca	2,43%
Germania	20,79%
Grecia	1,75 %
Irlanda	0,61%
Italia	20,79%
Luxemburg	0,19%

Încheiată la Florența la 21 noiembrie 1986.

Pentru Consiliul superior,
E. Böning,
președinte

Olanda	5,93%
Marea Britanie	20,79%
Franța	20,79%”

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, franceza, greaca, germana și italiana.”

4. Următorul text se adaugă la articolul 38:

„Textul în limba greacă al Convenției, care apare în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Republicii Elene este autentic, la fel ca și textele menționate în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante”.

ARTICOLUL 2

Aderarea Greciei intră în vigoare la data semnării acestei decizii.

De la această dată, Republica Elenă devine stat contractant al Convenției; textele Convenției în limba greacă anexate la această decizie trebuie să fie autentice, ca și cele în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, irlandeză și italiană.

ARTICOLUL 3

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză și italiană, fiecare dintre aceste texte fiind autentice.

ARTICOLUL 4

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

DECIZIA**Consiliul superior al Institutului Universitar European nr. 3/87 din 4 iunie 1987 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Regatului Spaniei**

Consiliul superior,
având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975 și 21 noiembrie 1986, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2, ținând cont de faptul că Regatul Spaniei a depozitat instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene conform art. 32 paragraful 1 din Convenție,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție, ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință, acționând în acord cu reprezentanții Regatului Spaniei, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția este amendată după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Republica Elenă	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 50 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 8 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,52%
Danemarca	2,26%
Germania	19,35%
Republica Elenă	1,63 %
Spania	6,93%
Franța	19,35%
Irlanda	0,57%
Italia	19,35%
Luxemburg	0,17%
Olanda	5,52%
Marea Britanie	19,35%”

Încheiată la Florența la 5 iunie 1987.

Pentru Consiliul superior,
Christian Prettre,
președinte

DECIZIA

Consiliului superior al Institutului Universitar European nr. 15/87 din 3 decembrie 1987 privind corectarea Deciziei nr. 3/87 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Regatului Spaniei

Consiliul superior, având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975 și 21 noiembrie 1986, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2, ținând cont de Decizia Consiliului Superior nr. 3/87 din 4 iunie 1987 pentru amendarea Convenției după aderarea Regatului Spaniei, ținând cont de erorile lingvistice apărute în anumite limbi referitoare la articolul Convenției menționat în cel de-al patrulea paragraf al articolului 1 din decizie, ținând cont de omiterea accidentală a unei referiri explicite la Ceuta și Mellila în articolul și paragraful menționate anterior și de necesitatea ca o astfel de referire să existe în Convenție, având în vedere că această dublă eroare trebuie corectată, a hotărât următoarele:

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, franceza, germana, greaca, italiana și spaniolă.”

4. Textul articolului 34 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. această convenție se aplică teritoriilor europene ale statelor contractante, teritoriilor și departamentelor franceze de peste mări și comunității independente a Insulelor Canare.”

5. Următorul text se adaugă la articolul 38:

„Textul în limba spaniolă al acestei convenții, care apare în anexa la decizia Consiliului superior, prin care se specifică amendamentele considerate necesare pentru aderarea Regatului Spaniei, este autentic, în condițiile stabilite în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante”.

ARTICOLUL 2

Aderarea Regatului Spaniei intră în vigoare la data semnării acestei decizii.

De la această dată:

— Regatul Spaniei devine stat contractant al Convenției;

— textul Convenției în limba spaniolă anexat la această decizie trebuie să fie autentic, ca și cele în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, irlandeză și italiană.

ARTICOLUL 3

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană și spaniolă, toate cele 9 texte fiind autentice.

ARTICOLUL 4

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

ARTICOLUL 1

Articolul 1 paragraful 4 din Decizia nr. 3/87 va avea următorul conținut:

„4. Textul articolului 35 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

«1. Această convenție se aplică teritoriilor europene ale statelor contractante, teritoriilor și insulelor Canare, Ceuta și Melilla, departamentelor franceze de peste mări.»

Încheiată la Florența, la 3 decembrie 1987.

Pentru Consiliul superior,
Christian Prettre,
președinte

ARTICOLUL 2

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană și spaniolă, toate cele 9 texte fiind autentice.

ARTICOLUL 3

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

DECIZIA

Consiliului superior al Institutului Universitar European nr. 4/89 din 7 decembrie 1989 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Portugheze

Consiliul superior, având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată ultima oară prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2, ținând cont de faptul că Republica Portugheză a depozitat instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene conform art. 32 paragraful 1 din Convenție, ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție, ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință, acționând în acord cu reprezentanții Republicii Portugheze, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția este amendată după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Portugalia	5
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 54 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 8 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,48%
Danemarca	2,24%
Germania	19,19%
Republica Elenă	1,62%
Spania	6,87%
Franța	19,19%
Irlanda	0,57%
Italia	19,19%
Luxemburg	0,17%
Olanda	5,48%

Portugalia 0,81

Marea Britanie 19,19%”

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, franceza, germana, greaca, italiana, portugheza și spaniola.

4. Textul articolului 35 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Această convenție se aplică teritoriilor europene ale statelor contractante, teritoriilor și insulelor Azore, Madeira, Canare, Ceuta și Melilla, departamentelor franceze de peste mări.”

5. Următorul text se adaugă la articolul 38:

„Textul în limba portugheză al acestei convenții, care apare în anexa la Decizia Consiliului superior nr. 4/89 din 7 decembrie 1989, care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Portugheze, este autentic, în condițiile stabilite în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.”

ARTICOLUL 2

Aderarea Republicii Portugalia intră în vigoare la data acestei decizii.

De la această dată:

— Republica Portugheză devine stat contractant al Convenției;

— textul Convenției în limba portugheză anexat la această Decizie trebuie să fie autentic, ca și cele în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană și spaniolă.

ARTICOLUL 3

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, portugheză și spaniolă.

Încheiată la Florența, la 7 decembrie 1989.

Pentru Consiliul superior,
Sergio Balanzino,
președinte

ARTICOLUL 4

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

DECIZIA

Consiliului superior al Institutului Universitar European nr. 1/97 din 19 iunie 1997 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Finlanda și a Regatului Suediei

Consiliul superior,

având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată ultima oară prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2,

ținând cont de faptul că Republica Finlanda și Regatul Suediei au depozitat instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene conform art. 32 paragraful 1 din Convenție,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție,

ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință;

ținând cont de faptul că aderarea la Convenție este însoțită de dorința statelor care aderă de a accepta prevederile Convenției amendate la data de 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării în vigoare a acesteia,

acționând în acord cu reprezentanții Republicii Finlanda și ai Regatului Suediei, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția este amendată după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 59 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 10 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,25%
Danemarca	2,15%
Germania	18,39%
Republica Elenă	1,55%
Spania	6,59%
Franța	18,39%
Irlanda	0,55%
Italia	18,39%
Luxemburg	0,16%
Olanda	5,25%
Portugalia	0,78%

Finlanda	1,28%
Suedia	2,88%
Marea Britanie	18,39%”

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, portugheza, spaniola și suedeza.”

4. Textul articolului 35 paragraful 1 va fi înlocuit cu următorul text:

„1. Această convenție se aplică teritoriilor europene ale statelor contractante, teritoriilor și insulelor Azore, Madeira, Canare, Ceuta și Melilla, departamentelor franceze de peste mări.”

5. Următorul text se adaugă la articolul 38:

„Textele în limbile finlandeză și suedeză ale acestei convenții, care apar în anexa la decizia Consiliului superior care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Finlanda și a Regatului Suediei, sunt autentice, în condițiile stabilite în subparagrafele de mai sus, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.”

ARTICOLUL 2

1. Aderarea Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenție intră în vigoare la data acestei decizii.

De la această dată:

— Republica Finlanda și Regatul Suediei devin state contractante ale Convenției;

— textele Convenției în limbile finlandeză și suedeză, anexate la această decizie, trebuie să fie autentice, ca și cele în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, portugheză și spaniolă.

2. În orice caz, aderarea va avea efect de la data de 1 octombrie 1997 în ceea ce privește aplicarea art. 9 din Convenția pentru anul bugetar curent, 1997.

ARTICOLUL 3

Aderarea Republicii Finlanda și a Regatului Suediei la Convenție implică acceptarea de către aceste state a amendamentelor făcute la Convenție de către Convenția de amendare de la Florența, 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării acesteia în vigoare, conform art. 13.

În plus, de la data intrării în vigoare, textele în limbile finlandeză și suedeză ale Convenției, anexate la această decizie, sunt autentice, la fel ca și cele în limbile daneză, olandeză, engleză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, portugheză și spaniolă. Ele trebuie depozitate în arhivele Guvernului Republicii Italiene, care va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele statelor contractante.

Încheiată la Florența la 19 iunie 1997.

Pentru Consiliul superior,
D. Constat,
președinte

DECIZIA

Consiliul superior al Institutului Universitar European nr. 7/97 din 11 decembrie 1997 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Austria

Consiliul superior,

având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, 7 decembrie 1989 și 19 iunie 1997, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2,

ținând cont de faptul că dezbaterile parlamentare pentru autorizarea depozitării de către Guvernul austriac a instrumentului de aderare a Republicii Austria la Convenție ar trebui încheiate la data de 18 decembrie,

ținând cont de faptul că, în cazul autorizării, Republica Austria intenționează să depoziteze instrumentul de aderare la Guvernul Republicii Italiene, depozitarul Convenției, în primele două săptămâni ale lunii ianuarie 1998,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție,

ținând cont de faptul că nu este necesar ca realizarea acestor adaptări să fie amânată pe o perioadă de 6 luni și că Republica Austria poate fi considerată stat în curs de aderare, în condițiile în care data intrării în vigoare a acestor adaptări este legată de depozitarea de către Republica Austria a instrumentului de aderare,

ținând cont de faptul că aderarea la Convenție este însoțită de dorința Republicii Austria de a accepta prevederile Convenției amendate la data de 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării în vigoare a acesteia,

acționând în acord cu reprezentanții Republicii Austria, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Având efect de la data de 1 ianuarie 1998, Convenția este amendată după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Austria	4
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 62 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 10 guverne.”

ARTICOLUL 4

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, portugheză, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în mod egal autentic.

ARTICOLUL 5

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală:

Belgia	5,11%
Danemarca	2,09%
Germania	17,89%
Republica Elenă	1,51%
Spania	6,41%
Franța	17,89%
Irlanda	0,53%
Italia	17,89%
Luxemburg	0,16%
Olanda	5,11%
Austria	2,73%
Portugalia	0,73%
Finlanda	1,23%
Suedia	2,80%
Marea Britanie	17,89%”

ARTICOLUL 2

Aderarea Republicii Austria la Convenție intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1998.

ARTICOLUL 3

Aderarea Republicii Austria la Convenție implică acceptarea de către acest stat a amendamentelor făcute la Convenție de către Convenția de amendare de la Florența, 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării acesteia în vigoare, conform art. 13.

ARTICOLUL 4

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, încheiată la Florența la 11 decembrie 1997.

Pentru Consiliul superior,
Argyris Fatouros,
președinte

portugheză, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în mod egal autentic.

ARTICOLUL 5

Intrarea în vigoare a acestei decizii este condiționată de depozitarea de către Republica Austria a instrumentului de aderare până cel mai târziu la data de 31 ianuarie 1998. Decizia va intra în vigoare în ziua depozitării, iar președintele Consiliului superior va notifica guvernele statelor contractante.

DECIZIA

Consiliul superior al Institutului Universitar European nr. 5/2004 din 9 decembrie 2004 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Polone

Consiliul superior, având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, 7 decembrie 1987, 19 iunie 1997 și 11 decembrie 1997, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2, ținând cont de faptul că dezbaterile parlamentare pentru autorizarea depozitării de către Guvernul polonez a instrumentului de aderare a Republicii Polone la Convenție ar trebui încheiate la data de 11 decembrie 2004, ținând cont de faptul că, în cazul autorizării, Republica Polonă intenționează să depoziteze instrumentul de aderare la Guvernul Republicii Italiene, depozitarul Convenției, în primele două săptămâni ale lunii ianuarie 2005, ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție, ținând cont de faptul că nu este necesar ca realizarea acestor adaptări să fie amânate pe o perioadă de 6 luni și că Republica Polonă poate fi considerată stat în curs de aderare, în condițiile în care data intrării în vigoare a acestor adaptări este legată de depozitarea de către Republica Polonă a instrumentului de aderare, ținând cont de faptul că aderarea la Convenție este însoțită de dorința Republicii Polone de a accepta prevederile Convenției amendate la data de 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării în vigoare a acesteia, acționând în acord cu reprezentanții Republicii Polone, a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția se modifică după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Austria	4
Polonia	8
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 68 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 11 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt

determinate pe următoarea scală, în conformitate cu Decizia Consiliului superior nr. 3/04 din 10 iunie 2004:

Belgia	5,00%
Danemarca	2,04%
Germania	17,50%
Republica Elenă	1,48%
Spania	6,27%
Franța	17,50%
Irlanda	0,52%
Italia	17,50%
Luxemburg	0,16%
Olanda	5,00%
Austria	2,67%
Polonia	2,16%
Portugalia	0,74%
Finlanda	1,20%
Suedia	2,74%
Marea Britanie	17,50%”

ARTICOLUL 2

Aderarea Republicii Polone la Convenție intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2005.

ARTICOLUL 3

Aderarea Republicii Polone la Convenție implică acceptarea de către acest stat a amendamentelor făcute la Convenție de către Convenția de amendare de la Florența, 18 iunie și

17 septembrie 1992, din momentul intrării acesteia în vigoare, conform art. 13.

ARTICOLUL 5

Intrarea în vigoare a acestei decizii este condiționată de depozitarea de către Republica Polonă a instrumentului de aderare până cel mai târziu la data de 31 ianuarie 1998. Decizia va intra în vigoare în ziua depozitării, iar președintele Consiliului superior va notifica guvernele statelor contractante.

ARTICOLUL 4

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, polonă, portugheză, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în mod egal autentic.

Încheiată la Florența la 9 decembrie 2004.

Pentru Consiliul superior,
Friedrich Faulhammer,
președinte

DECIZIA

Consiliului superior al Institutului Universitar European nr. 1/2005 din 9 și 10 iunie 2005 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Cipru, Republicii Slovace și Republicii Slovenia

Consiliul superior,

având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, 7 decembrie 1987, 19 iunie 1997, 11 decembrie 1997 și 9 decembrie 2004, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție,

ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință,

ținând cont de faptul că aderarea la Convenție este însoțită de dorința statelor în curs de aderare de a accepta prevederile Convenției amendate la data de 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării în vigoare a acesteia,

acționând în acord cu reprezentanții Republicii Cipru, Republicii Slovace și Republicii Slovenia,

a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția se modifică după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Austria	4
Polonia	8
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10
Cipru	2
Republica Slovacă	5
Slovenia	3

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 75 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 13 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală, în conformitate cu Decizia Consiliului superior nr. 3/04 din 10 iunie 2004:

Belgia	4,97%
Danemarca	2,03%

Germania	17,39%
Republica Elenă	1,47%
Spania	6,23%
Franța	17,39%
Irlanda	0,52%
Italia	17,39%
Luxemburg	0,16%
Olanda	4,97%
Austria	2,65%
Polonia	2,14%
Portugalia	0,74%
Finlanda	1,20%
Suedia	2,72%
Marea Britanie	17,39%
Cipru	0,12%
Republica Slovacă	0,28%
Slovenia	0,24%”

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, polona, portugheza, slovena, slovaca, spaniola și suedeza.”

4. Următorul subparagraf va fi adăugat la articolul 38:

„Textele în limbile greacă, slovenă și slovacă ale Convenției, care apar în anexa la decizia Consiliului superior, care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European ca urmare a aderării Republicii Cipru, Republicii Slovenia și Republicii Slovace sunt autentice, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele anterioare, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.”

ARTICOLUL 2

Aderarea Republicii Cipru, Republicii Slovenia și Republicii Slovace la Convenție intră în vigoare de la data acestei decizii.

Noile state contractante vor începe să contribuie la bugetul Institutului din anul financiar 2006.

ARTICOLUL 3

Aderarea Republicii Cipru, Republicii Slovenia și Republicii Slovace la Convenție implică acceptarea de către aceste state a amendamentelor făcute la Convenție de către Convenția de amendare de la Florența, 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării acesteia în vigoare, conform art. 13.

Încheiată la Florența la 9 și 10 iunie 2005.

Pentru Consiliul superior,
Fausto de Quadros,
președinte

ARTICOLUL 4

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în mod egal autentic.

ARTICOLUL 5

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

DECIZIA

Consiliul superior al Institutului Universitar European nr. 6/2005 din 9 decembrie 2005 pentru amendarea Convenției privind înființarea Institutului Universitar European după aderarea Republicii Estonia

Consiliul superior,

având în vedere Convenția privind înființarea Institutului Universitar European, amendată prin deciziile Consiliului superior din 20 martie 1975, 21 noiembrie 1986, 4 iunie 1987 și 3 decembrie 1987, 7 decembrie 1987, 19 iunie 1997, 11 decembrie 1997, 9 decembrie 2004 și 9 și 10 iunie 2005, denumită în continuare *Convenția*, și, în special, art. 32 paragraful 2,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 1 din Convenție, Republica Estonia intenționează să depoziteze în scurt timp instrumentele de aderare la Guvernul Republicii Italiene,

ținând cont de faptul că, în conformitate cu art. 32 paragraful 2 din Convenție, aderarea intră în vigoare la data la care Consiliul superior a realizat amendamentele necesare la Convenție,

ținând cont de faptul că aceste amendamente trebuie realizate în consecință,

ținând cont de faptul că aderarea la Convenție este însoțită de dorința statelor în curs de aderare de a accepta prevederile Convenției amendate la 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării în vigoare a acesteia,

acționând în acord cu reprezentanții Republicii Estonia,

a hotărât următoarele:

ARTICOLUL 1

Convenția se modifică după cum urmează:

1. Textul articolului 6 paragraful 7 este înlocuit cu următorul text:

„7. În cazul deciziilor care necesită o majoritate calificată, voturile vor avea următoarea pondere:

Belgia	5
Danemarca	3
Germania	10
Grecia	5
Spania	8
Franța	10
Irlanda	3
Italia	10
Luxemburg	2
Olanda	5
Austria	4
Polonia	8
Portugalia	5
Finlanda	3
Suedia	4
Marea Britanie	10
Cipru	2

Republica Slovacă	5
Slovenia	3
Estonia	3

Deciziile sunt adoptate dacă înregistrează minimum 77 de voturi pentru și au aprobarea a cel puțin 14 guverne.”

2. Textul articolului 19 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Contribuțiile financiare ale statelor contractante pentru acoperirea cheltuielilor prevăzute în bugetul Institutului sunt determinate pe următoarea scală, în conformitate cu Decizia Consiliului superior nr. 3/04 din 10 iunie 2004:

Belgia	4,96%
Danemarca	2,03%
Germania	17,38%
Republica Elenă	1,47%
Spania	6,23%
Franța	17,38%
Irlanda	0,51%
Italia	17,38%
Luxemburg	0,16%
Olanda	4,96%
Austria	2,65%
Polonia	2,14%
Portugalia	0,74%

Finlanda	1,19%
Suedia	2,72%
Marea Britanie	17,39%
Cipru	0,12%
Republica Slovacă	0,28%
Slovenia	0,24%
Estonia	0,07%

3. Textul articolului 27 paragraful 1 este înlocuit cu următorul text:

„1. Limbile oficiale ale Institutului sunt daneza, olandeza, engleza, estoniana, finlandeza, franceza, germana, greaca, italiana, polona, portugheza, slovena, slovaca, spaniola și suedeza.”

4. Următorul subparagraf va fi adăugat la articolul 38:

„Textul în limba estoniană al acestei convenții, care apare în anexa la decizia Consiliului superior, care amendează Convenția privind înființarea Institutului Universitar European ca urmare a aderării Republicii Estonia, este autentic, în același fel ca și textele menționate în subparagrafele anterioare, iar Guvernul Republicii Italiene va transmite o copie legalizată fiecăruia dintre guvernele celorlalte state contractante.”

Încheiată la Florența la 9 decembrie 2005.

Pentru Consiliul superior,
Fausto de Quadros,
 președinte

ARTICOLUL 2

Aderarea Republicii Estonia la Convenție intră în vigoare de la data acestei decizii. Noul stat contractant va începe să contribuie la bugetul Institutului din anul financiar 2006.

ARTICOLUL 3

Aderarea Republicii Estonia la Convenție implică acceptarea de către acest stat a amendamentelor făcute la Convenție de către Convenția de amendare de la Florența, 18 iunie și 17 septembrie 1992, din momentul intrării acesteia în vigoare, conform art. 13.

ARTICOLUL 4

Decizia a fost elaborată în limbile daneză, olandeză, engleză, estoniană, finlandeză, franceză, germană, greacă, irlandeză, italiană, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în mod egal autentic.

ARTICOLUL 5

Președintele Consiliului superior va notifica această decizie guvernelor statelor contractante.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru aderarea României la Convenția privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența, semnată în anul 1972 și revizuită în anul 1992

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea României la Convenția privind înființarea Institutului Universitar European de la Florența, semnată în anul 1972 și revizuită în anul 1992, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 aprilie 2009.
 Nr. 630.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 128/2008 privind unele măsuri de reorganizare a sectorului
energetic prin preluarea de către Societatea Comercială de
Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A.
a unor pachete de acțiuni**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128 din 8 octombrie 2008 privind unele măsuri de reorganizare a sectorului energetic prin preluarea de către Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A. a unor pachete de acțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 mai 2009.
Nr. 150.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 128/2008 privind unele măsuri
de reorganizare a sectorului energetic prin preluarea de către
Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei
Electrice „Electrica” — S.A. a unor pachete de acțiuni**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2008 privind unele măsuri de reorganizare a sectorului energetic prin preluarea de către Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A. a unor pachete de acțiuni și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 4 mai 2009.
Nr. 756.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2007 pentru completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118 din 24 octombrie 2007 pentru completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 mai 2009.

Nr. 151.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2007 pentru completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2007 pentru completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 4 mai 2009.

Nr. 757.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2008 pentru modificarea și completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62 din 21 mai 2008 pentru modificarea și completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 23 mai 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 mai 2009.

Nr. 152.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2008 pentru modificarea și completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2008 pentru modificarea și completarea titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 4 mai 2009.

Nr. 758.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 140/2008 pentru modificarea art. 3 alin. (1) din Ordonanța
de urgență a Guvernului nr. 45/2008 privind unele măsuri
pentru întărirea capacității administrative a României
în vederea îndeplinirii obligațiilor ce îi revin în calitatea sa
de stat membru al Uniunii Europene**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 140 din 28 octombrie 2008 pentru modificarea art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2008 privind unele măsuri pentru întărirea capacității administrative a României în vederea îndeplinirii obligațiilor ce îi revin în calitatea sa de stat membru al Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 6 noiembrie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 5 mai 2009.
Nr. 153.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 140/2008 pentru modificarea art. 3
alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2008
privind unele măsuri pentru întărirea capacității administrative
a României în vederea îndeplinirii obligațiilor ce îi revin
în calitatea sa de stat membru al Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 140/2008 pentru modificarea art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2008 privind unele măsuri pentru întărirea capacității administrative a României în vederea îndeplinirii obligațiilor ce îi revin în calitatea sa de stat membru al Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 4 mai 2009.
Nr. 759.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 470**

din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, excepție invocată de Ion Olteanu în Dosarul nr. 11.851/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.851/212/2008, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier.** Excepția a fost invocată de Ion Olteanu într-o cauză având ca obiect o cerere pentru emiterea somației de plată.

Excepția de neconstituționalitate nu este motivată, autorul acesteia susținând că Legea nr. 424/2002 este „ilegală și imorală”, deoarece instituie o taxă pe care contribuabilii „o plătesc de două ori”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, excepție invocată de Ion Olteanu în Dosarul nr. 11.851/212/2008 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Judecătoria Constanța — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate se impune a fi respinsă în primul rând ca nemotivată, iar în al doilea rând ca neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că autorul excepției nu a indicat niciun text din Constituție considerat a fi contrar actului normativ criticat. Pe de altă parte, consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 424/2002 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea unor tarife de utilizare a infrastructurii de transport rutier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate Curtea constată că aceasta nu este motivată, în sensul cerințelor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit căruia „*Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate*”. Încălcarea acestor dispoziții imperative are drept consecință imposibilitatea exercitării controlului de constituționalitate, Curtea neputându-se substitui autorului sesizării, invocând unul sau mai multe motive de neconstituționalitate în locul acestuia, inițiativă care ar echivala cu un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil.

Magistrat-asistent
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Normelor privind controlul calității activității de audit financiar și a serviciilor conexe**

În baza dezbaterilor pe marginea materialelor prezentate în ședința Consiliului Camerei Auditorilor Financiar din România din data de 24 martie 2009,

în temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 22 august 2003, cu modificările ulterioare; și

— art. 24 și 26 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiar din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 983/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 13 iulie 2004, cu modificările ulterioare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiar din România, întrunit în ședința din 24 martie 2009, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind controlul calității activității de audit financiar și a serviciilor conexe, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiar din România nr. 70/2006 pentru aprobarea Normelor privind controlul calității activității de audit financiar și

a serviciilor conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 18 septembrie 2006, se abrogă.

Art. 3. — Departamentul de monitorizare și competență profesională va urmări punerea în aplicare a normelor specificate la art. 1.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiar din România,

Ion Mihăilescu

București, 24 martie 2009.

Nr. 139.

ANEXĂ

NORME**privind controlul calității activității de audit financiar și a serviciilor conexe****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Sub supravegherea publică a Organismului de supraveghere publică a activității de audit financiar, denumit în continuare *Organism de supraveghere*, Camera Auditorilor Financiar din România este autoritatea competentă pentru efectuarea de revizuri pentru asigurarea calității serviciilor prestate de auditorii statutar, fiind abilitată să emită, prin structurile sale de specialitate, norme și proceduri de inspecție a calității activității de audit statutar și a altor servicii conexe desfășurate de membrii săi.

(2) Controlul calității activității de audit desfășurate de auditorii financiar membri ai Camerei Auditorilor Financiar din România, denumită în continuare *Camera*, persoane fizice și firme de audit active, se efectuează asupra existenței și modului de aplicare a:

a) politicilor și procedurilor generale de control al calității, aplicate de auditorul financiar/firma de audit la nivelul firmei și, respectiv, al angajamentului;

b) procedurilor stabilite de organismul profesional pentru angajamentele de audit statutar, prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008, și pentru tipuri specifice de angajamente prevăzute de Standardele internaționale de audit (ISA), cum sunt: auditul financiar al situațiilor financiare anuale neguvernamentale, nonprofit, de utilitate publică și ale entităților care nu au obligația, potrivit legii, de a fi auditate, misiuni de revizuire a situațiilor financiare anuale individuale și consolidate,

misiuni de asigurare și alte misiuni și servicii profesionale, audit intern.

Art. 2. — (1) Toți auditorii financiar membri ai Camerei, persoane fizice și firme de audit, fac obiectul unui sistem de asigurare a calității, care este organizat, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei, ca un sistem independent și se desfășoară de către Departamentul de monitorizare și competență profesională din cadrul Camerei, sub supravegherea publică a Organismului de supraveghere.

(2) Resursele necesare funcționării sistemului de asigurare a calității (cheltuielile cu salariile, sporurile și stimulentele acordate inspectorilor, cheltuielile de deplasare, alte cheltuieli materiale, inclusiv cele de capital) sunt asigurate pe seama cotelor alocate de Camera și Organismul de supraveghere, fiind prevăzute în bugetul anual de venituri și cheltuieli al Departamentului de monitorizare și competență profesională.

Art. 3. — (1) Departamentul de monitorizare și competență profesională efectuează inspecțiile prin inspectorii și asistenții inspectorii, salariați în aparatul executiv al Camerei, selectați pe următoarele criterii:

— să aibă pregătire profesională și experiență relevantă în auditul statutar și în raportarea financiară;

— să aibă pregătire specifică cu privire la efectuarea de inspecții de calitate;

— să nu fie în conflict de interese cu auditorul financiar/firma de audit inspectată.

(2) Inspectorii care efectuează verificări de asigurare a calității semnează anual declarația de conformitate cu cerințele profesionale ale Camerei privind controlul calității auditului. De asemenea, cu ocazia primirii delegației de inspecție, declară dacă se află sau nu în una dintre situațiile de conflict de interese prevăzute de Codul etic pentru auditorii profesioniști, în raport cu auditorul financiar sau firma de audit la care urmează să efectueze inspecția calității.

(3) Persoanele alese drept coordonatori ai echipei de inspectori, precum și o parte din membrii echipelor de inspectori sunt membri ai profesiei.

(4) Organismul de supraveghere are dreptul de a participa la inspecții și de a avea acces la dosarele de inspecție, foile de lucru și la alte documente relevante.

CAPITOLUL II

Programarea activității de inspecție a calității activității de audit

Art. 4. — Programarea activității de inspecție desfășurate de Departamentul de monitorizare și competență profesională se realizează, în principal, pe baza următoarelor documente:

a) situația auditorilor financiari membri ai Camerei, persoane fizice și firme de audit active, autorizate de Cameră să exercite profesia în anul respectiv;

b) programul de inspecție trimestrial, care prevede auditorii financiari care urmează a fi controlați, perioada supusă inspecției, precum și echipele care efectuează inspecția.

Art. 5. — Departamentul de monitorizare și competență profesională întocmește și prezintă documentele prevăzute la art. 4 lit. b) Consiliului Camerei, pentru a fi înșușite și prezentate spre aprobare Organismului de supraveghere.

Art. 6. — Departamentul de monitorizare și competență profesională, în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei, colaborează cu Departamentul de servicii pentru membri, în vederea cunoașterii la zi a situației auditorilor financiari membri ai Camerei, persoane fizice și firme de audit active, autorizate de Cameră să exercite profesia în anul respectiv, precum și a structurii misiunilor de audit statutar desfășurate la entități de interes public.

Art. 7. — (1) Departamentul de monitorizare și competență profesională va asigura cuprinderea auditorilor financiari în programele trimestriale de inspecție, astfel încât, de regulă, fiecare membru al Camerei care a primit autorizația de exercitare a profesiei să fie verificat o dată la maximum 6 și, respectiv, 3 ani, în cazul auditorilor entităților de interes public, în condițiile stabilite prin regulamentul emis de Organismul de supraveghere.

(2) Atunci când este necesară o expertiză și pentru a se asigura încadrarea în termenul de repetare a revizuirilor pentru asigurarea calității activității auditorilor statutar și firmelor de audit ale entităților de interes public, la aceste inspecții pot participa, cu aprobarea Organismului de supraveghere, și experți care nu sunt inspectori, dar care acționează sub controlul unui inspector, cu respectarea condițiilor referitoare la independență.

Art. 8. — (1) Prevederile programelor de inspecție vor fi comunicate, în scris, membrilor prevăzuți a fi inspectați, aceștia exprimându-și disponibilitatea, în perioada propusă sau într-o altă perioadă, dar nu mai îndepărtată decât cu două săptămâni.

(2) Eventualele modificări în programele de inspecție trimestriale vor fi aduse la cunoștința Consiliului Camerei, în vederea informării Organismului de supraveghere, înainte de începerea inspecției la membrii respectivi sau imediat după

aceea, în cazul primirii unor sarcini urgente (de exemplu, investigarea unor sesizări).

Art. 9. — Documentele de planificare a inspecțiilor trebuie întocmite și păstrate astfel încât să se asigure confidențialitatea obiectivelor inspecției.

CAPITOLUL III

Organizarea controlului calității activității de audit

Art. 10. — Controlul calității activității de audit și a activităților conexe se efectuează în ordinea și la datele prevăzute în programele de inspecție trimestriale.

Art. 11. — Principalele obiective ale inspecției calității activității de audit statutar, audit financiar, revizuirii ale situațiilor financiare, misiuni de asigurare și alte misiuni și servicii profesionale, audit intern, care au la bază procedurile emise de Cameră, sunt următoarele:

a) cunoașterea ariei de cuprindere a practicii de audit și serviciilor conexe, pe baza examinării conținutului contractelor de audit statutar, audit financiar, misiuni de asigurare și alte misiuni și servicii profesionale, audit intern, prestate de către membrii Camerei, precum și concordanța acestora cu Standardele internaționale de audit, Standardele de audit intern, normele și reglementările emise de Cameră și de Organismul de supraveghere;

b) verificarea conformității activității desfășurate cu datele înscrise în cererea/declarația pentru obținerea autorizației de exercitare a profesiei, corectitudinea raportării veniturilor din activitatea de audit financiar, precum și a celorlalte activități conexe, a achitării integrale și la termen a cotizațiilor și a celorlalte obligații către Cameră;

c) îndeplinirea obligațiilor cu privire la pregătirea continuă a auditorilor financiari, precum și la frecventarea cursurilor suplimentare pentru auditorii financiari monitorizați pentru rezultate nesatisfăcătoare;

d) verificarea existenței la societatea de audit/auditorul persoană fizică a unui sistem de control al calității, conform ISQC 1 și ISA 220, pentru angajamentele de audit al situațiilor financiare ale entităților cu care are contract de efectuare a auditului financiar, audit intern sau alte angajamente prevăzute în ISA;

e) evaluarea sistemului de control al calității sub aspectul conformității cu Standardele internaționale de audit relevante și cu cerințele de independență prevăzute de Codul etic pentru auditorii profesioniști și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008;

f) verificarea elaborării de către societățile de audit/auditorii financiari persoane fizice, pentru entitățile aflate în subordinea și supravegherea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, a unor proceduri de revizuire a asigurării calității, specifice acestei categorii de angajamente;

g) inspectarea foilor de lucru ale angajamentului de audit al situațiilor financiare, selectat pentru revizuirea gradului de adecvare a controlului calității, pentru a evalua:

1. conformitatea cu standardele profesionale și cu cerințele normative și legale;

2. respectarea prevederilor referitoare la efectuarea propriu-zisă a auditului financiar, în conformitate cu Normele minimale de audit ale Camerei și cu ISA;

h) verificarea modului în care societatea de audit inspectată a implementat politicile și procedurile proprii de control intern al calității lucrărilor de audit, potrivit cerințelor ISQC 1 și ISA 220, și conformitatea cu acestea;

i) evaluarea conținutului celui mai recent raport privind transparența, publicat de auditorii sau firmele de audit inspectate;

j) respectarea hotărârilor și reglementărilor emise de Cameră.

Art. 12. — (1) Procedurile de revizuire pentru asigurarea calității în realizarea angajamentelor de audit statutar, audit financiar, revizuri ale situațiilor financiare, misiuni de asigurare și alte misiuni și servicii profesionale, audit intern sunt elaborate de Departamentul de monitorizare și competență profesională sub forma „listelor obiectivelor de inspecție”, pe naturi de angajamente, pe care le prezintă spre însușire Consiliului Camerei, iar acesta, spre aprobare, Organismului de supraveghere.

(2) Hotărârile de aprobare a procedurilor de control al calității activității de audit financiar și a activităților conexe se publică.

Art. 13. — (1) Un membru al Camerei poate face, de regulă, obiectul unei inspecții asupra calității activității de audit o dată la maximum 6 ani, respectiv la 3 ani în cazul auditorilor entităților de interes public, pentru verificarea modului de îndeplinire a angajamentelor și de întocmire a rapoartelor de audit statutar, audit financiar, revizuri ale situațiilor financiare, misiuni de asigurare și alte misiuni și servicii profesionale, audit intern, potrivit normelor Camerei, ISA, Codului etic pentru auditorii profesioniști.

(2) În funcție de factorii de risc materializați în:

a) numărul de clienți — societăți cotate la bursă;

b) numărul entităților considerate a fi de interes public;

c) rezultatele anterioare ale inspecțiilor pentru asigurarea calității, inclusiv:

(i) încălcarea cerințelor de pregătire profesională continuă;

(ii) încălcarea principiului independenței;

(iii) deficiențe în proiectul sau conformitatea cu sistemul societății de control al calității,

Consiliul Camerei poate să dispună efectuarea controlului calității activității desfășurate de membrii Camerei la perioade mai mici de 3 ani.

(3) De la prevederile alin. (1) fac excepție acțiunile organizate de către Cameră pentru documentarea, informarea, analiza și urmărirea implementării unor noi reglementări, verificarea remedierii deficiențelor constatate cu ocazia controalelor efectuate, precum și efectuarea de investigații asupra unor eventuale reclamații cu privire la activitatea auditorilor financiari.

Art. 14. — Durata inspecției se stabilește în funcție de natura acțiunii de control, de volumul activității auditorului financiar persoană fizică sau firmei de audit ce urmează a fi inspectată, precum și de alți factori care pot influența aria de cuprindere a inspecției (de exemplu, achiziționarea de către firma de audit a unei părți semnificative a afacerilor unei alte firme de audit sau renunțarea la o parte semnificativă a afacerilor sale, înainte de începerea controlului).

Art. 15. — Inspecția se efectuează în totalitate sau prin sondaj, în raport cu volumul activității membrilor Camerei, precum și cu frecvența abaterilor constatate anterior, cuprinzându-se un număr reprezentativ de rapoarte și documente care să permită formularea unor concluzii temeinice asupra caracterului adecvat al sistemului de control al calității, conformitatea cu acesta și asupra modului de respectare a dispozițiilor normative din domeniul auditului statutar, auditului financiar, revizuirilor situațiilor financiare, misiunilor de asigurare, auditului intern și altor misiuni și servicii profesionale.

Art. 16. — (1) Persoanele împuternicite să exercite, în numele Camerei, controlul calității activității de audit statutar, audit intern, audit cu scop special, revizuirea situațiilor financiare și a altor activități conexe trebuie să respecte regulamentele emise de Organismului de supraveghere, normele profesionale emise de Cameră, precum și prevederile Codului etic.

(2) Pentru fiecare inspecție trebuie să fie desemnat un coordonator al echipei de inspectori.

Art. 17. — (1) În conformitate cu cerințele Codului etic pentru auditorii profesioniști, prin derogare de la principiul

confidențialității, auditorii inspecți au datoria profesională de a prezenta informații confidențiale, pentru a se conforma controlului calității organismului profesional.

(2) La solicitarea echipei de inspectori, auditorii au obligația:

a) să pună la dispoziție toate documentele justificative și să dea toate explicațiile necesare verificării corectitudinii datelor din raportul anual al membrilor, din cererea/declarația pentru obținerea autorizației de exercitare a profesiei, inclusiv a veniturilor din activitatea de audit, cât și a achitării cotizațiilor și a celorlalte obligații către Cameră;

b) să asigure accesul inspectorilor care efectuează controlul privind asigurarea calității la dosarele de angajament, foile de lucru, dosarele permanente, situațiile financiare proprii ale firmei, actele și documentele de orice fel pe care le gestionează sau le au în păstrare, care intră sub incidența inspecției și servesc pentru documentarea probelor care susțin concluziile inspecției;

c) să recunoască constatările inspecției pentru asigurarea calității, prin semnarea notelor de inspecție, și să comunice în scris Camerei, la termenele fixate, modul de aplicare a acțiunilor și măsurilor stabilite în urma inspecției.

(3) În cazul nepermitterii accesului inspectorilor la documentele de lucru ale angajamentelor în vederea efectuării controlului calității activității, acest fapt se consideră incident în domeniul propriu de activitate, Consiliul Camerei fiind în drept să propună, spre aprobarea Organismului de supraveghere, măsuri de sancționare a auditorilor financiari în cauză, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2008 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei.

CAPITOLUL IV

Întocmirea documentelor de inspecție

Art. 18. — Echipa de inspecție desemnată să efectueze verificarea calității auditului consemnează constatările în cadrul notei de inspecție.

Art. 19. — (1) Nota de inspecție este un document bilateral, încheiat între părți (echipa de inspectori, pe de o parte, și auditorul financiar inspectat, pe de altă parte), care se întocmește în două exemplare și se înregistrează la auditorul financiar inspectat.

(2) Un exemplar al notei de inspecție este luat de organele de inspecție, care au obligația să îl înregistreze la Secretariatul Camerei.

Art. 20. — (1) În nota de inspecție se înscriu, documentat, aspectele constatate ca urmare a inspecției, de neconformitate cu Standardele internaționale de audit relevante, cu normele și procedurile de audit emise de Cameră și cu prevederile Codului etic.

(2) Modelul notei de inspecție se stabilește de către Departamentul de monitorizare și competență profesională, cu acordul Consiliului Camerei.

(3) În nota de inspecție și în anexele acesteia se vor menționa concret elementele sondajelor efectuate la auditorul financiar inspectat, documentele și evidențele supuse inspecției, răspunderea organelor de inspecție revenind numai în legătură cu acestea.

Art. 21. — Nota de inspecție va cuprinde, orientativ, următoarele elemente:

a) componența echipei de inspectori, delegația în baza căreia s-a efectuat inspecția de asigurare a calității, data sau perioada în care s-a efectuat inspecția;

b) datele de identificare a auditorului controlat;

c) datele de identificare a asociaților și auditorilor financiari care reprezintă auditorul controlat;

d) perioada supusă controlului, clienții de audit ale căror situații financiare au fost auditate în perioada respectivă și identificarea dosarelor de audit selectate pentru inspecția de asigurare a calității;

e) date referitoare la modul în care auditorul controlat și auditorii asociați ai acestuia și-au îndeplinit obligațiile față de Cameră privind determinarea și plata cotizațiilor fixe și a celor variabile, precum și modul de respectare a normelor privind asigurarea profesională, depunerea raportului anual, participarea la cursurile de pregătire profesională continuă;

f) obiectivele pe care auditorul controlat le-a abordat în realizarea angajamentului, potrivit cerințelor standardelor internaționale de audit relevante, normelor și procedurilor de audit emise de Cameră și ale reglementărilor contabile din domeniu;

g) obiectivele pe care auditorul controlat nu le-a abordat, potrivit cerințelor reglementărilor de mai sus;

h) motivația auditorului controlat cu privire la neîndeplinirea obiectivelor urmărite;

i) calificativul obținut de către auditorul controlat;

j) concluzii și recomandări pentru măsuri corective;

k) data și semnăturile membrilor echipei de control și a auditorului financiar controlat.

Art. 22. — Nota de inspecție și celelalte documente de inspecție vor fi înregistrate, arhivate și păstrate la Cameră timp de 5 ani de la efectuarea controlului și valorificarea rezultatelor acestuia.

Art. 23. — Fiecare obiectiv din lista de obiective se va completa cu „Da” sau „Nu”, în funcție de modul în care auditorul supus inspecției a răspuns cerințelor din Normele minimale de audit, făcându-se referire la deficiențele constatate și cauzele pentru care unele obiective nu au fost abordate.

Art. 24. — (1) Pe baza constatărilor, Departamentul de monitorizare și competență profesională va stabili un procentaj cuprins între 0% și 100%, obținut atât prin raportarea numărului obiectivelor pentru care răspunsul este „Da” la numărul total de obiective, cât și în funcție de relevanța constatărilor reieșite ca urmare a inspecției.

(2) În funcție de acest procentaj, auditorul inspectat va obține un calificativ, după cum urmează:

Procentaj	Până la 35%	De la 36 la 70%	De la 71 la 85%	De la 86 la 100%
Calificativ	D	C	B	A

Art. 25. — Potrivit prevederilor Codului etic pentru auditorii profesioniști, inspectorii Departamentului de monitorizare și competență profesională au obligația de a respecta confidențialitatea informațiilor dobândite cu ocazia inspecțiilor pentru asigurarea calității, atât a celor referitoare la activitatea auditorului financiar, cât și a celor referitoare la clienții acestuia.

CAPITOLUL V

Valorificarea rezultatelor controlului calității activității de audit

Art. 26. — Conducerea executivă a Camerei este în drept să emită, în atenția auditorilor financiari inspectați, scrisori prin care să facă recomandări pentru corectarea sistemului propriu de control al calității, conformitatea cu politicile și procedurile adoptate, completarea dosarelor de lucru inspectate cu probele de audit nedocumentate corespunzător.

Art. 27. — Recomandările efectuate de Cameră ca urmare a verificărilor calității activității de audit vor fi urmărite de auditorul membru al Camerei într-o perioadă rezonabilă de timp, stabilită de comun acord cu echipa de inspectori din cadrul Departamentului de monitorizare și competență profesională.

Art. 28. — (1) Auditorul inspectat va transmite Camerei un răspuns în scris cu privire la modul de realizare a măsurilor recomandate atât în nota de inspecție, cât și în scrisoarea de atenționare, referindu-se inclusiv la acțiunile planificate și la data finalizării și implementării acestora.

(2) În cazul în care recomandările la care se face referire la alin. (1) nu sunt puse în practică, auditorul financiar sau firma de audit, dacă este cazul, va face obiectul sistemului de investigații și sancțiuni, așa cum este prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008.

Art. 29. — Camera monitorizează, pe parcursul a 3 inspecții consecutive, auditorii financiari care au obținut la inspecția calității calificativele D, C și B, prin stabilirea de măsuri pentru remedierea neconformităților și aplicarea, după caz, de sancțiuni disciplinare, diferențiate pentru fiecare calificativ acordat, după cum urmează:

A. Pentru calificativul D

1. Măsuri ce se vor lua la prima inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

a) repetarea inspecției după un an, cheltuielile ocazionate de această nouă inspecție urmând a fi suportate integral de către auditorii financiari în cauză, în conformitate cu decontul de cheltuieli;

b) participarea la cursuri suplimentare de pregătire profesională, al căror tarif va fi suportat integral de către cei în cauză;

c) promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru aplicarea de sancțiuni disciplinare:

— avertisment;

— mustrare;

— suspendarea calității de membru al Camerei pe o anumită perioadă;

— excluderea din Cameră;

d) publicarea sancțiunilor prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă ale Camerei (site-ul Camerei, revista) și ale Organismului de supraveghere.

2. În funcție de gradul de neîndeplinire a obligațiilor, membrii Camerei pot fi sancționați disciplinar cu oricare dintre măsurile de mai sus, potrivit procedurilor disciplinare și competențelor stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

3. Măsuri ce se vor lua pentru a doua inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

a) repetarea inspecției după un an, cheltuielile ocazionate de această nouă inspecție urmând a fi suportate integral de către auditorii financiari în cauză, în conformitate cu decontul de cheltuieli;

b) participarea la cursuri suplimentare de pregătire profesională, al căror tarif va fi suportat integral de către cei în cauză;

c) promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru aplicarea de sancțiuni disciplinare:

— mustrare;

— suspendarea calității de membru al Camerei pe o anumită perioadă;

— excluderea din Cameră.

4. În funcție de gradul de neîndeplinire a obligațiilor, membrii Camerei pot fi sancționați disciplinar cu oricare dintre măsurile prevăzute mai sus, potrivit procedurilor disciplinare și competențelor stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

5. Măsuri ce se vor lua pentru a treia inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

— promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru aplicarea de sancțiuni disciplinare, și anume:

- suspendarea calității de membru al Camerei pe o anumită perioadă;
- excluderea din Cameră.

6. În funcție de gradul de neîndeplinire a obligațiilor, membrii Camerei pot fi sancționați disciplinar cu oricare dintre măsurile prevăzute mai sus, potrivit procedurilor disciplinare și competențelor stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

B. Pentru calificativul C

1. Măsuri care se vor lua la prima inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

a) participarea la cursuri suplimentare de pregătire profesională, al căror tarif va fi suportat integral de către cei în cauză;

b) promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru aplicarea de sancțiuni disciplinare și anume:

- avertisment;
- muștrare;

c) publicarea sancțiunilor prin intermediul mijloacelor de comunicare în masă ale Camerei, în condițiile legii.

2. În funcție de gradul de neîndeplinire a obligațiilor, membrii Camerei pot fi sancționați disciplinar cu oricare dintre măsurile prevăzute mai sus, potrivit procedurilor disciplinare și competențelor stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare.

3. Măsuri care se vor lua pentru a doua inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ; în acest caz, membrul Camerei intră sub incidența sancțiunilor prevăzute la calificativul D.

C. Pentru calificativul B

1. Măsuri care se vor lua la prima inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

a) participarea la cursuri suplimentare de pregătire profesională, al căror tarif va fi suportat integral de către cei în cauză;

b) promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru sancționarea cu avertisment.

2. Măsuri care se vor lua pentru a doua inspecție în urma căreia s-a stabilit un procentaj corespunzător acestui calificativ:

a) participarea la cursuri suplimentare de pregătire profesională, al căror tarif va fi suportat integral de către cei în cauză;

b) promovarea de propuneri către Organismul de supraveghere, pentru aplicarea sancțiunii disciplinare cu muștrare.

Art. 30. — (1) În funcție de relevanța neconformităților constatate în urma acțiunilor de control, precum și în cazul în care nu se respectă măsurile dispuse, inspectorii Departamentului de monitorizare și competență profesională pot propune, pe lângă măsurile de întocmire a documentelor potrivit normelor Camerei, măsuri de aplicare a sancțiunilor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008, precum și în Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei.

(2) În cazurile în care în cursul unei inspecții s-a constatat că un raport privind transparența conține informații denaturate semnificativ, inclusiv cele cu privire la eficiența sistemului de control al calității firmei de audit, Camera poate propune autorității de supraveghere publică amendarea în consecință a acestui raport, fără întârziere.

Art. 31. — (1) În baza constatărilor din notele de inspecție prezentate de organele de inspecție, Camera întocmește și prezintă Organismului de supraveghere un raport anual, rezumând rezultatele globale ale sistemului de asigurare a calității, fără specificarea detaliilor legate de anumiți auditori financiari membri ai Camerei sau clienți ai acestora.

(2) Organismul de supraveghere, după analizarea raportului anual, este în drept să emită recomandări și instrucțiuni, sub orice formă, Camerei căreia i-a fost delegată efectuarea de revizuri pentru asigurarea calității serviciilor prestate de auditori sau de firmele de audit.

(3) După aprobarea de către Organismul de supraveghere, raportul se publică pe site-ul Camerei și este disponibil pentru informarea autorităților de reglementare ale entităților auditate.

Art. 32. — Șeful Departamentului de monitorizare și competență profesională participă la ședințele Consiliului Camerei și ale Organismului de supraveghere, în care sunt dezbătute documentele de control și măsurile propuse de către Departamentul de monitorizare și competență profesională.

Art. 33. — Responsabilitatea finală pentru sistemul de asigurare externă a calității pentru auditorii financiari și firmele de audit care efectuează auditul statutar la entități de interes public aparține Organismului de supraveghere.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus)/lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	750	5	50	800	210	75
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	800	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial Partea I bis se multiplică pe bază de comandă.

Începând cu anul 2009 se sistează apariția publicației Repertoriul legislației României.

Abonamente la publicațiile oficiale și comenzi către „Monitorul Oficial” R.A. se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 021.411.91.79; 021.411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 021.316.30.57, fax: 021.316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 021.313.85.07; 021.313.85.08; 021.313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 021.311.97.84, fax: 021.311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 021.255.48.15; 021.255.48.16; 021.255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 021.221.42.83; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 021.255.18.00, fax: 021.255.18.66; 021.255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52; 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/51.08.57; 0268/51.08.58)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/47.10.28)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1 (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 021.314.63.39)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)
- ◆ SIMPEX LOGISTIC — S.R.L. — Călărași, Str. Progresul nr. 21, bl. B1, sc. B, ap. 5 (telefon/fax: 0242/31.89.29)
- ◆ CIPSOFT DESIGN — S.R.L. — Ploiești, str. Eroilor nr. 2 bis (tel. 0722.36.54.65 sau 0724.20.31.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 430303